

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๑

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๓ ถึง ครั้งที่ ๒๖ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) เล่ม ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

๒๕
ครั้งที่ ๒๓/๒๕๗๘ (วิสามัญ)

๑. รัฐบาลตอบกระทู้ถามสมาชิกสภาฯ
 - ก. เรื่องโรค อหิวาต์ กำไรที่อำเภอพุนพิน
ของนายเหย ๑๒๙๕—๑๒๙๗
 - ข. เรื่องพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ป่วยเป็นโรค
เรื้อรัง ของนายมงคล ๑๒๙๗—๑๒๙๘
 - ค. เรื่องลดค่าอาชญาบัตรฆ่าสัตว์ ในตำบลจะ
นะ ของขุนชำนาญภาษา ๑๒๙๘—๑๓๐๐
 - ง. เรื่อง ลดค่าอาชญาบัตรฆ่าโคกระบือ ทุก ๆ
อำเภอ ของนายแทน ๑๓๐๐—๑๓๐๓
 - จ. เรื่องเรือดำหรับใช้ในราชการตามหัวเมือง
ชายทะเล ของนายเขียน ๑๓๐๓—๑๓๐๔
 - ฉ. เรื่องการแจกคู่มือและใบสั่งวิทยาง ของ
นายจิ่ง ๑๓๐๕—๑๓๐๗
 - ช. เรื่องการค้าสัตว์ ของนายเจือ ๑๓๐๗—๑๓๐๘
 - ซ. เรื่องการอนุญาตให้เดินการพะนันประเภท
๒ ของหลวงศรีประภาศ ๑๓๐๘—๑๓๑๒
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๗๘ (ฉบับที่ ๒)
พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๑๓๑๒
๓. เรื่องร่าง พระราชบัญญัติจัดตั้งเทศบาลนคร
เชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๕๗๘ พิจารณาเป็น
วาระที่ ๒-๓ ๑๓๑๓
๔. เรื่องร่าง พระราชบัญญัติสภากรพิมพ์ พุทธ
ศักราช ๒๕๗๘ ๑๓๑๓—๑๓๑๕

๒๐ แก้คำผิด

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๘๖๐	๕	พระระชบัญญัติ	พระราชบัญญัติ
๘๘๘	๖	เพราะฉนน	เพราะฉะนั้น
๘๐๗	๑๕	พระพิณจนาการ	พระพิณจนากร
๘๗๕	๕	ประธาน	ประธาน
๑๐๖๘	๒๓	พิจารณา	พิจารณา
๑๐๘๓	๑๖	พระยาฤทธิอัคเนย์	พระยาฤทธิอัคเนย์
๑๐๘๘	๑๕	ฉกษณะ	ลักษณะ
๑๑๐๒	๑๒	ปฏิ	ปฏิบัติ
๑๒๒๒	๑๓	ตำรวจชน	ตำรวจชน
๑๒๒๓	๑	นายเดเมียด	นายเดเมียด
๑๒๒๓	๒	นายเดเมียด	นายเดเมียด
๑๒๕๐	๑๘	พิจารณา	พิจารณา
๑๒๖๖	๑๑	ชาติชาติทุน	ชาติทุน
๑๒๘๐	๑๘	สุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี
๑๓๑๒	๒๐	ประธาน ฯ	ประธานสภา ฯ
๑๓๕๘	๑๗	ความ	ความ
๑๓๕๕	๑๘	ปัญหา	ปัญหา
๑๓๗๘	๑๑	พนักงาน	พนักงาน

หน้า	บรรทัด	คำผิด	คำถูก
๓๕๓๗	๖	กล่าวว้า	กล่าวว้า
๓๕๒๕	๓๕	น.ต. หลวงข้าง- นาว่าต้วต้ว ร.น.	น.ต. หลวงข้าง- นาว่าต้วต้ว ร.น.
๓๕๗๖	๓	แห่ง	คตออก
๓๕๕๒	๖	เหมือนแระ	เหมือนแระ
๓๕๕๗	๓๓	นายเดเมียด	นายเดเมียด
๓๖๒๕	๘	กรัง	กรัง
๓๖๒๘	๓๘	กล่าวว้า	กล่าวว้า
๓๖๓๕	๓	เพชรบุรี	เพชรบุรี
๓๖๕๐	๒๐	นายแซ ยูนพนช	นายแซ ยูนพนช
๓๖๕๗	๓๐	ค่าน	ค่าน
๓๖๕๐	๓๘	เดชาธิการสภา	เดชาธิการสภา
๓๗๓๓	๓๓	กระทวง	กระทวง
๓๗๓๖	๓๗	เพราะนิน	เพราะนิน
๓๗๕๐	๓๖	ราษฎร	ราษฎร
๓๗๗๕	๒๓	เคอกรอน	เคอกรอน
๓๗๘๓	๓๓	ประธานสภา	ประธานสภา
๓๘๓๓	๘	นิตินา	นิตินา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒๑ / ๒๔๗๘ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันอังคารที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๕ ท่าน
ละทุกข์ความกังวลของนายเนย สุจิตมา

นายเนย สุจิตมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า
๑. ข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่า จังหวัดอุบลฯ ที่อำเภอฟ้าหยาดมีคนป่วย
ด้วยโรคอหิวาต์ ๒๕ คน ตาย ๑๘ คน ที่อำเภอเขื่องในป่วย ๘ คน
ตาย ๕ คน มีความจริงเพียงไร ๒. ถ้าเป็นความจริงแล้ว รัฐบาลจะ
จัดการป้องกันรักษาโดยวิธีใด เพื่อมิให้ โรคนี้ลุกลามติดต่อไปยังท้องที่
อื่นๆอีก และเฉพาะอย่างยิ่ง รัฐบาลจะจัดส่งนายแพทย์ที่มีประจำอยู่
แล้วแต่เพียงน้อยคนนั้น จะได้เพียงไรหรือไม่ และเมื่อใด ๓. โดย
ปกติเมื่อโรคนี้ปรากฏขึ้นในหมู่บ้านใด หมู่บ้านนั้นจะต้องทั้งบ้านเรือน
และทรัพย์สินสมบัติหันเข้าป่า ซึ่งเป็นวิธีป้องกันที่ถูกต้องของเขา ฉะนั้น
เพื่อความปลอดภัยในทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ไป ทาง รัฐบาล จะ เพิ่ม ค่าตั้ง

คำรวจไปประจำตรวจตราในท้องที่ ๆ เป็นโรค อหิวาต์ ให้ มาก ขึ้น กว่า
ปกติจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

น.ค. หลวงข้าราชการจังหวัด ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย กล่าวว่า ๑. ข้อเท็จจริง ตาม กระทั่ง ข้อ แรก กระทรวง
มหาดไทยได้ทราบเรื่องแล้ว และเป็นความจริงดังนั้น ๒. การรักษ
พยาบาลผู้ป่วยเป็น อหิวาต์ นั้น นอกจาก เจ้าหน้าที่ ซึ่งมี ประจำ อยู่ใน
จังหวัดอุบลฯ ได้จัดการช่วยเหลือโดย กวดขันแล้ว กรมสาธารณสุข
ยังได้จัดตั้งนายแพทย์ตรวจการ ๑ นาย ผู้ช่วยแพทย์ ๕ นาย พร้อม
ด้วยเวชภัณฑ์ ไปทำการร่วมมือด้วย อนึ่ง เมื่อ วันที่ ๑๗ เดือนนี้ ก็ได้
ตั้งนักเรียนแพทย์ ๕ นาย ออกเดินทางพร้อมด้วยเวชภัณฑ์ ไปทำการ
ช่วยเหลือแล้ว ส่วนการป้องกันมิให้ โรคลุกลามไปยังท้องที่อื่น ๆ นั้น
รัฐบาลได้ทำการติดต่อกับรัฐบาลอินโดจีน ในการที่จะให้บุคคลผู้ถ่าน
เข้าประเทศหรือออกไปนอกประเทศได้รับการฉีดวัคซีนกัน อหิวาต์ เสีย
ก่อน ๕ วัน กับจัดการอื่น ๆ เช่นแนะนำให้ราษฎร รมัต ระวังในเรื่อง
อาหารการกิน การพยายามกำจัดยุงเชื้อโรคในแหล่งน้ำ ซึ่ง เห็น ว่าไม่
ปลอดภัย การระดมฉีดวัคซีนในที่เกิดโรคและบริเวณใกล้เคียงให้มาก
ที่สุดที่จะทำได้ ดังนบนตน ๓. การรักษาความปลอดภัยในทรัพย์สิน
สมบัติของราษฎรนั้น ถ้าเหตุการณ์เป็นจริงดังที่กล่าว ก็เป็นหน้าที่ของ
รองเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องดูแลแต่ให้ความอารักขาอยู่แล้ว หาก
กำลังเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นไม่พอเพียง ก็สมควรที่จะขอความช่วยเหลือ

จากจังหวัดใด แต่อย่างไรก็ดี ถ้ากระทรวงมหาดไทยได้รับ การ ขอร
ร้องในเรื่อง^{๕๕}นี้มาประการใด ก็จะได้ดำเนินการช่วยเหลือกันต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า กระทู้ถามของนายมงคล รัตนวิจิตร^{๕๕}
เรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมผู้ป่วยโรคเรื้อน

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัติควบคุมผู้ป่วยโรคเรื้อน ตามที่ ข้าพเจ้าได้
นำเสนอกับประชุมสภาฯ แล้วสภาฯ ลงมติให้รัฐบาลรับเอาไปพิจารณา
เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๗ บัดนี้ รัฐบาลได้พิจารณาไป ถึง
ไหน เหตุใดจึงล่าช้าดังนี้

นายรัฐมนตรี กล่าวว่่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ เมื่อรัฐบาลรับ
ไปจากสภาฯ แล้ว ได้สั่งให้กระทรวงมหาดไทยฯ ได้ ให้อุทธรณการ
พิจารณาเรื่องโรคเรื้อน ซึ่งคณะกรรมการพิจารณการสาธารณสุข
และการแพทย์ ได้ตั้งขึ้น ช่วยพิจารณาเรื่องของคณะกรรมการนี้ด้วย
ในขณะนั้นกรรมการนั้นก็มีผู้ตั้งกระทู้ถามแต่ละผู้แทน ราษฎร จังหวัดจันทบุรี
ร่วมอยู่ด้วย ฉะนั้นย่อมจะทราบผลแห่งการประชุมโดยละเอียดได้ ดีกว่า
เรื่องนี้ได้ดำเนินการไปอย่างไร เพราะฉะนั้นในทันที ขอตอบว่่า คณะ
อุทธรณการได้ประชุมตกลงกันในปัญหาที่เกี่ยวข้องด้วยหลักการแล้ว และ
คงจะเสนอรายงานได้ ในไม่ช้า

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน ราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช

กล่าวว่า เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้เป็นกรรมการของรัฐสภาด้วยจริง แต่ในที่ประชุมสภาฯ ว่าถ้าได้พิจารณาเรื่องนี้ไปถึงไหนแล้ว ก็จะต้องรายงานให้สภาฯ ทราบ แต่เมื่อเห็นว่าหายไป ไม่รายงานให้ทราบเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ตั้งกระทู้ถามมา และข้าพเจ้าก็พอใจแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระทู้ถามของ ขุนชำนาญภาษา เรื่องลดค่าอาชญาบัตรฆ่าตัว ในตำบลจะนะ อำเภอตันหยงมาศ จังหวัดนราธิวาส

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า กระทู้ถามของข้าพเจ้านั้นเมื่อข้าพเจ้าได้ตั้งกระทู้ถามไว้ก่อน ภายหลังข้าพเจ้าได้ทราบว่าทางกระทรวงการคลังได้ประกาศลดการเก็บค่าอาชญาบัตรฆ่าตัวดังแล้ว ในข้อที่ว่าตำบลจะนะไม่ได้ประกาศนั้นก็เป็นอย่างอื่นว่าข้าพเจ้าไม่เกี่ยวข้องที่จะถามต่อไป ข้าพเจ้าใคร่จะซักถามว่าเหตุใดนเมื่อคราวก่อนนั้น...

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ถามตามที่ท่านเขียนไว้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า คือข้าพเจ้าเขียนไว้แบบนี้ การที่รัฐบาลได้ประกาศไว้แล้ว...

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีในเรื่องที่ท่านถาม ถ้าท่านพอใจแล้วท่านก็ไม่ต้องถามอีก

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส กล่าวว่า คืออย่างนี้ข้าพเจ้าขอซักต่อไป...

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถามเดี๋ยวก่อน จึงจะชั้กได้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่า
ละหู่ถามของข้าพเจ้ามีดังนี้ เหตุใดกระทรวงการคลังไม่ประกาศลดค่า
ภาษีอากรค่าบดจะแนะ ซึ่งเป็นที่ขายเขตต์คอกกับด่หรือรัฐมละาย

ขุนธมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า ค่าบดจะแนะมีอยู่ในประกาศแก้ไขเพิ่มเติมฉบับใหม่แล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอชั้กว่าทำไมจึงได้ประกาศใหม่ เมื่อก่อนนั้นเป็นอย่างไร ทำ
ให้ราษฎรเสียสิทธิตั้งสองสามเดือน

ขุนธมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า เรื่องนี้รัฐบาลมีนโยบายในทางที่จะช่วยใน ค่าบด ขายแทน
ข้อเท็จจริงที่ว่าค่าบดใด เป็นขายแทนนั้น เราจำเป็น จะต้องอาศัยในล่ฉฉฉฉ
ภูมิภาค และในล่ฉฉฉฉภูมิภาคที่จะบอกมานั้น ก็ยังมีล่ฉฉฉฉและทำให้ไม่
แน่ใจคือว่าค่าบดขายแทนหรือเขตต์คอกนั้นต่างกัน ด้วยปัญหาเหล่านี้
ทางล่ฉฉฉฉฉฉเมื่อเรายังไม่ได้ข้อเท็จจริงมาเต็มที่ และภายหลังถ้า
ได้มาเราจึงแก้ไขและเพิ่มเติมให้ เหตุฉฉฉฉฉฉหวังว่าท่านสมาชิกคงจะพอใจ

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอชั้กอีกครั้งหนึ่งว่าเมื่อประกาศคราวก่อนนั้นกระทรวงการคลัง
ได้มาจากไหน ถามไปยังจังหวัดในท้องถิ่นแล้วหรือยัง

ขุนธมาหารหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง

กล่าวว่า กระทรวง การคลัง ได้มาจาก หลักฐานซึ่งอยู่ใน ส่วนกลาง ส่วนกลางก็ได้อาศัยท้องถิ่น แต่เพิ่มเติมและแก้ไขนั้นเนื่องจากทาง ส่วนภูมิภาคขอให้เพิ่มเติมและแก้ไข แล้วเราก็ได้วินิจฉัยกันว่าอะไร เป็นชายแดนหรือเขตต์แดนหรือพรมแดน นั้นเป็นปัญหาที่ เพราะเหตุ นั้นจึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติม และคำบดของท่านก็ได้ประโยชน์ แล้ว คือเข้ามาในเขตต์ ในข้อที่ว่าตรงกับที่เราได้ยกให้แล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอซักอีกต่อไปว่ากระทรวงการคลังจะพิจารณาให้รอบคอบกว่า นี้ จะได้หรือไม่ เพราะเกี่ยวกับประโยชน์ของประชาชน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เขาได้ตอบแล้ว นั้นเป็นคนละเรื่อง ค่อยไปกระทูถามของนายแทน วิเศษสมบัติ เรื่องลดค่าอาชญาบัตรฆ่าโค กระบือทุก ๆ อำเภอ

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎร จังหวัด บึงคานี่ กล่าวว่า
๑. ค่าอาชญาบัตร ฆ่าโคกระบือ เหตุใดจึงมิได้ลดให้ทั่วไปทุก ๆ อำเภอ ๒. การที่ลดค่าอาชญาบัตรบางอำเภอเช่นนี้ได้ประชุมคณะ รัฐมนตรีเห็นชอบด้วยหรือไม่

ขุนสุมหารวิเศษคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง กล่าวว่า ๑. เหตุที่มิได้ลดทุกอำเภอ ลดให้แก่ตำบลชายแดน ก็เพื่อ จะช่วยผู้ ที่มีอาชีพทางนี้ให้สามารถประกอบการอาชีพซึ่งต้องถูกนำเนื้อสัตว์ ที่ฆ่าใน ต่างประเทศ เข้ามา แข่งขัน ๒. ที่ประชุม เห็น ชอบ พร้อมเพรียงกันแล้ว

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอชี้แจงไปว่า การที่ตกลงค่ามัดเป็นการลุ่ม ๆ ดอน ๆ ตาม
รัฐธรรมนูญให้ ดีทีและเสรีภาพเสมอกัน แต่การลด ภาษีอากรไม่
เสมอกัน เช่นนี้ กระทำให้ ประชาชน พลเมือง ทวพระราชอาณาจักร
ดรามน้อยใจ และโดยฉะเพาะอย่างยิ่งในจังหวัดของข้าพเจ้าเป็นไทย
อดตาม...

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ใช่อภิปราย

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
มิได้ ข้าพเจ้าพูดในประเด็นแล้ว แต่ดวงสุดท้ายจะมีคำถาม

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ใช่ ท่านต้องชี้ อย่าไปอภิปราย

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
นี่เป็นคำชี้ ขออนุญาตพูดให้หมดเสียก่อน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ใช่ ท่านไม่ควรอภิปราย ท่านชี้
ได้ แต่ว่าอภิปรายไม่ได้

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
ไม่ใช่อภิปราย นี่เป็นคำชี้ โดยฉะเพาะอย่างยิ่งในจังหวัดของข้าพเจ้า
ประชาชนพลเมืองเป็นไทยอดตามถึง ๘๘ เปอร์เซนต์ ถึงคราวพิชิต
เจ้าเช่นเขานิยมฆ่าโคกระบือ เมื่อเขาทราบว่ารัฐบาลลดภาษีอากร
เขาก็ยินดี แต่ภายหลัง...

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ข้าพเจ้าได้ฟังแล้ว เห็นว่าท่านไม่ได้
ชี้ เป็นแต่ท่านเด้าให้ฟัง ขอให้ท่านชี้ ไม่ต้องให้เสียเวลาคนอื่นเขา

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
บคนใดทราบว่ามีรัฐบาลตกให้เป็นบางตำบล เป็นบางอำเภอซึ่งไม่เสมค
กันเช่นนั้น กระทบทำให้ราษฎรน้อยใจ ถ้ารัฐบาลจะหาทางตกลงเพียง ๓
ตำบลก็แดงเขียวเท่านั้น แต่ให้ทูลพระราชอาณาจักจะได้อหรือไม่

ขุนสุมหากรหิตะคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า หดกเรื่องการเก็บภาษีมีความยากอยู่ดังนี้ คือปัญหาที่จะ
ให้เท่ากันหรือไม่นี้ ท่านจะสังเกตเห็นได้ เช่นอย่างนเป็นต้น รัชชูปการ
เสีย ๕ บาท กับ ๓ บาท ตำบลที่หลุดออกไป เราไม่เคยรู้ ดีก แต่ดีกนี้ค
ก็คลั่งระหว่าง ๓ กับ ๕ เราจะรู้ ดีกว่าทำไมไม่เหมือนกัน ไม่เท่ากัน
ท้องถิ่นที่กนการที่ได้อประโยชน์น้อยทำไมเก็บเท่าคนอื่น นี่เป็นเหตุทอ
ไปในเรื่องภาษีอากร แต่เพราะเรื่องนี้รัฐบาลได้เรียนให้ ท่านทราบ
ดังนี้ว่า นโยบายของเราไม่มีในเรื่องภาษีอากร แต่มีในเรื่องผู้ที่จะมา
ตัดดี กล่าวคือจะช่วยเหลือผู้ ที่มาตัดดี ซึ่งอยู่ในระหว่าง เขตค้แดน ทดกหน้า
ตัดดี ซึ่งมาในเขตค้แดนเข้ามาขายให้ มีสมรรถภาพใน ราคาที่ จะดี กับเขา
ได้ นโยบายของเราไม่มีอยู่เช่นนั้น เพราะฉะนั้นในข้อที่ท่านว่าทำไมถึง
ไม่ลดท้องถิ่น ก็เพราะเหตุว่าเป็นท้องถิ่นภายในไม่ใช่เขตค้แดน แต่ถ้า
หากท่านจะนึกว่าควรจะให้เท่ากันหรือไม่เท่ากัน ข้าพเจ้าก็ได้เรียนให้
ท่านทราบว่าควรจะได้ดีในเรื่องการเก็บภาษีที่ได้อเรียนมาแต่

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
ตามนโยบายของรัฐบาลซึ่งว่าลดชายแดนเพื่อป้องกันโคกระบือ ซึ่งมาใน

ต่างประเทศส่งเข้ามาขายเพื่อทำให้ราคาของในประเทศตกต่ำนั้น รัฐ-
บาลค่านึงเช่นนี้ แต่ในข้อที่ราษฎรในราชอาณาจักร เขาจะมี ความ
โกรธในความไม่เสมอภาค รัฐบาลค่านึงบ้างหรือไม่ รัฐบาลค่านึง
ละเพราะแต่โลก ระเบิดที่ตกเข้ามาในต่างประเทศซึ่งนำ เนื้อเข้ามาขายในราช
อาณาจักรทำให้ราคา ในการค้าตกต่ำ แต่ละเพราะ ใน จังหวัดที่เขา
เดียวค่าอาชญาบัตรแพงและไม่ไต่ต่อนั้น เขาจะตั้งค่า โคมี่จำนวนมาก
ขึ้น รัฐบาลจะมีนโยบายทำอย่างไรได้บ้างหรือไม่

ขุนต๋มหารทึกระคดี รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง การคลัง
กล่าวว่า ถ้าท่อนดกมา ก็มีกฎหมายควบคุมในเรื่องนั้นเป็นนโยบายอยู่
แล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ครบแล้ว

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่า
ยังไม่ครบ เพิ่งสองครั้งเท่านั้น ขออนุญาตพูดอีกสองสามคำ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า พูดต่อไปได้

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่า
การที่ตกลงค่าบดหรือบางอำเภอเช่นนี้รัฐบาลเคยหนักบ้างหรือไม่...

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มันเป็นคนละเรื่อง ทว่ายุติธรรมหรือ
ไม่ยุติธรรมนั้น เขาได้ตอบแล้ว ได้ตอบนโยบายแต่อธิบายถึงว่า
ชายแดนเป็นอย่างไรในประเทศเป็นอย่างไร เห็นจะพอแล้ว ค่อยไปกระทู
ถามของนายเขียน กาญจนพันธ์ เรื่องเรือ สำหรับใช้ในราชการ ตาม
หัวเมืองชายทะเล

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า
 ตามจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งตั้งอยู่ชายทะเล ทมหนักจะต้องใช้เรือยนต์หรือ
 เรือกลไฟชนิดที่ออกจากปากอ่าวได้ในเวลาปกติ เพื่อประโยชน์แก่
 ทางราชการ แต่เหตุไรบางจังหวัดซึ่งมีท้องที่เกี่ยวแก่ทางทะเล รัฐ-
 บาลจึงไม่จัดเรือไว้ใช้ในราชการให้เหมาะแก่ท้องถิ่น ๆ

น.ค. หดวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย ตอบว่า ในการที่รัฐบาลไม่สามารถจะจัดให้เป็นการเหมาะ
 นั้น ก็เพราะเหตุว่าตั้งแต่เดิมมาเรือยนต์และเรือกลไฟ ซึ่งใช้ราชการ
 ต่าง ๆ นั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเศรษฐการ และต่อมาปราก
 กฏว่าในฐานะที่กระทรวง มหาดไทยมีหน้าที่ในการใช้ แต่ส่วน การ
 บังคับบัญชาไปอยู่กับกระทรวงเศรษฐการ ทำให้กิจการเป็นไปไม่ได้
 ด้วยดี จึงได้เจรจากับกระทรวงเศรษฐการ ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ กระทรวง
 เศรษฐการจะได้มอบเรือยนต์และ เรือกลไฟที่ประจำใช้ในราช-
 การต่าง ๆ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดูแลรักษาและในเรื่องนี้ก็ได้ตั้ง
 ไว้ในงบประมาณแล้ว เมื่องบประมาณได้รับอนุญาตแล้วก็จะได้รับ
 มอบหมายจากจากกระทรวงเศรษฐการต่อไป และในการนี้กระทรวง
 มหาดไทยได้ตั้งกรมการขึ้น พิจารณาในการที่จะวางเรือให้เป็นการ
 เหมาะสมกับสภาพที่เป็นอยู่แห่งจังหวัดต่าง ๆ อยู่แล้ว

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
 กล่าวว่า ข้าพเจ้าพอใจแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระทู้ถามของนายจิ่ง จิ่งจิกต์ เรื่อง
การแจกคู่มือและใบสุทธิยาง

นายจิ่ง จิ่งจิกต์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ ดังต่อไปนี้ ๑.
การแจกคู่มือและใบสุทธิยางในระยะโคจรที่ ๒ ในจังหวัดศรีสะเกษ จนบัด
นี้ยังไม่หมด เข้าใจว่าในจังหวัดอื่น ๆ ก็เช่นกัน การงานล่าช้าเต็มทน
ทำให้ราษฎรชาวสวนยางโดยมาก ซึ่งยังไม่ได้รับคู่มือและใบสุทธิ
ยางได้รับความเดือดร้อน ดังที่เกี่ยวกับการอาชีพของราษฎรสวนยางใหญ่
ซึ่งถูกบังคับโดยกฎหมายเช่นนี้ ทว่าไม่รัฐบาล จึงไม่รีบแจกให้ทันที
ภายในเวลาดำหนดหรือเร่งแจกให้เร็วขึ้นกว่านี้ และในระยะโคจรที่ ๒
ไปจะแจกคู่มือและใบสุทธิยางให้ทันที ภายในเวลาดำหนด หรือรีบ
แจกให้ก่อนถึงเวลาดำหนดจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ๒. การแจก
ใบสุทธิยางเท่าที่ใดกระทำมาแล้วในระยะโคจรที่ ๒ จำนวนยางที่ขาย
เกินโควตาในระยะที่ ๑ ถูกนำมาหักจาก โควตาที่ใด ในระยะที่ ๒ ตัวเลข
จำนวนยางที่ขายเกินนั้น เป็นพระยาน ประกอบ คำร้องเจ้าของใบสุทธิ
ยางนั้นอยู่แต่ที่ว่า เขาได้ โควตาไม่พอ ทั้งโควตาของประเทศเราก็มี
พอที่จะแจกโดยไม่ต้องให้ราษฎรเดือดร้อน ดังนั้นแทนการ หักจะเพิ่ม
โควตาให้ในฐานะที่เขาได้ โควตาไม่พอ หรือไม่หักเลย จะได้หรือไม่
เพราะเหตุใด และการหักจำนวนยางที่ขายเกินนั้นไว้เพื่อประโยชน์อัน

ใด ๓. โศกดาในระยะที่ ๓ ของประเทศเรามีเหตุเป็นอันมากทั้ง ๆ
ที่ราษฎรโดยมากร้องว่าเขาได้ โศกดาไม่พอ เพื่อไม่ให้ราษฎรเคียด
ริ้นอย่างที่เป็นมาแต่เดิม โศกดาในระยะที่ ๒ นี้ รัฐบาลจะจัดการ
แจกให้หมดพอดีจะได้อหรือไม่ เพราะเหตุใด ถ้าโศกดาในระยะที่ ๒
เหลืออยู่ในมือ ของรัฐบาลแล้ว ศูนย์ หายไปเช่น โศกดาใน ระยะที่ ๓ อีก
ท่านรัฐมนตรีจะว่าอย่างไร

หลวงนาถนิตินาคา รัฐมนตรี ตั้งราชการแทนรัฐมนตรี ว่าการ
กระทรวงเกษตรราชการ ตอบว่า ๑. เป็นงานใหม่ และงานหนัก
อยู่ในหน้าที่สมุหบดีบัญชา เกษ ซึ่งก็ทราบกันอยู่แล้วว่า มีงานอยู่เต็มมือ
ถึงจะเร่งอย่างไรมันก็คั่งค้างบ้าง แต่อย่างไรก็ดี จะได้พยายามแก้
ไขให้เร็วที่สุดที่จะเป็นไปได้ ๒. ได้แจกโศกดาให้ตามเกณฑ์ที่กำหนด
เสมอกันหมด ถ้าใครจำหน่ายเกินก็ตัดใจได้ในคราวต่อไป มิฉะนั้น
ผู้ที่จำหน่ายไม่ เกินก็จะ เสียเปรียบ และกฎเกณฑ์ที่ได้ คงไว้ ก็ จะหา
ประโยชน์อะไรไม่ได้ ๓. แจกจนหมดไม่ได้ เพราะเรา อาจมีความ
จำเป็นเช่นจะต้องเพิ่มให้แก่ราษฎรในบางกรณี และไม่เคยมัการศูนย์
หายตั้งกระทันหัน

นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
ขอชี้แจง ข้อ ๑ การที่ไปฝากงานสมุหบดีบัญชา ซึ่งสมุหบดีบัญชา เองก็มีงาน
อยู่มากมายแต่ทำไมท่านอยู่แล้ว รัฐบาลจะเพิ่มเจ้าหน้าที่แจกใบคู่มือ
ใหม่มากขึ้นเพื่อให้งานการนหนเร็วขึ้นจะได้หรือไม่

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเคหะรัฐ-
 ภาร กล่าวว่ การค้าสัตว์ โค กระบือ สุกร กับสัตว์รวมด้าย ได้
 หยุดมาเกือบ ๓ ปี ก็เนื่องจากรัฐบาล สหรัฐมดายุ ออกกฎหมายห้ามส่ง
 สัตว์ออกไปจำหน่าย อ้างว่าสัตว์เหล่านั้นเป็นโรคระบาด เมื่อความ
 ปรากฏขึ้นเช่นนั้น รัฐบาลมิได้หิ่งนอนใจ ได้พิจารณาหาทางแก้ไขโดย
 กว่น เพราะต้องขาดเงินรายได้ ไปเป็นจำนวนมาก เมื่อปรากฏว่าโรค
 ระบาดเกิดขึ้นในท้องถื่นใด กระทรวงเกษตรราธิการก็ตั้งแพทย์สัตว์ออก
 ไปทำการบ้องกันและปราบปราม ตลอดจนถึงท้องที่ไกลเคียงอื่น โรคนั้น
 จะระบาดไปได้ เวลานั้นได้ปรากฏว่าโรคสงบโดยทั่วไปแล้ว แม้กระนั้น
 ก็คือ รัฐบาลยังได้มอบหมายให้กระทรวงเกษตรราธิการสำรวจและกัน
 เขตต์เป็นภาค ๆ ไป คำนึนจากภาคใดขึ้นมา มิให้สัตว์ปะปนกันได้
 อย่างกว่ครั้น อันโรคระบาดอย่างนี้มีใช้จะมีในประเทศเราแห่งเดียว
 ในระยะเวตาไกล ๆ กันก็เกิดขึ้นในแห่งอื่น ๆ และก็ตั้งอุกบึรตลอดเช่น
 กัน สำหรับประเทศเรา รัฐบาลจักได้ดำเนินการต่อไป

นายเจือ ศรัยาก็ย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่
 ข้าพเจ้าขอซักว่ เราจะดำเนินการ อย่างไรให้รัฐบาลสหรัฐมดายุได้
 รับโคกระบือสุกรของเราต่อไปอีกได้

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเคหะรัฐ-
 ภาร กล่าวว่ นั้นเป็นนโยบาย

นายเจือ ศรัยาก็ย ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ข้าพ-

เจ้าขอชกถามต่อไปว่า เมื่อวันที่ ๑๓ เดือนหนึ่งต่อพิมพ์ประมวลวินิจฉัย
ว่าว่ารัฐบาลสหรัฐตาย...

ประธานสภาฯ กล่าวว่า นั่นเป็นข้อ...

นายเจือ ศรียาภย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
รัฐบาลขอให้ส่งโคกระบือไปจากสหรัฐตายเช่นนั้น ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง
ก็เท่ากับว่าเราได้ถูกบีบคดตายไปแล้วตลาคหนึ่ง ถ้าเป็นเช่นนั้นรัฐบาล
ได้ตัววิประการใด

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คณะเรื่อง ไม่ได้อยู่ในประเด็น
ของท่าน

นายเจือ ศรียาภย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
เกี่ยวกับการตั้งหัวเหมือนกัน ถ้าเราไม่มีตลาคก็ไปขายไม่ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ท่านตั้งกระทู้ถามใหม่ เพราะ
ว่าไม่ค่อยเนื่องกัน ตั้งกระทู้ถามใหม่ก็ได้

นายเจือ ศรียาภย์ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ข้าพ
เจ้าขอชกถามต่อไปว่า รัฐบาลมีหวังที่จะส่งไปสหรัฐตายได้หรือไม่

พ.อ.พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
กล่าวว่า มีหวัง

นายเจือ ศรียาภย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
พอใจแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า กระทู้ถาม ของ หลวงศรีประกาศ
เรื่องการอนุญาตให้เดินการพนันประเภท ๒

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้
ตามขออนุญาตเดินการพระนันทประเภที่ ๒ ชนิดบึงโกในงานฤดูหนาว
ทางการว่าไม่อนุญาต เพราะขัดข้อข้อบังคับ แต่ในงานฤดูร้อนขออนุญาต
อนุญาตให้เดินการพระนันทประเภที่ ๒ ชนิดบึงโกได้ การผิดกัน เช่นนี้
เพราะเหตุไร

น.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ในการตอบกระทู้ถามข้อนี้ รัฐบาลเห็นควรอธิบาย
ความประสงค์ของพระราชบัญญัติการพระนันท และนโยบายของรัฐบาล
เพื่อจะได้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้ง อันการพระนันทนั้น ย่อมทราบกันทั่วไปว่า
เป็นของชั่วร้าย เป็นอบายมุข จึงได้มีการกฎหมายควบคุมห้ามปราม
การพระนันท ประเภที่ใดก็ได้ เด็ดกันมาก ๆ อันจะนำความ หายนะมา ผู้ผู้เดิน
หรือชกต่อยศีลธรรม กฎหมายได้บัญญัติห้ามไว้เด็ดขาด ประเภที่ใดเห็น
ว่าไม่มีผลร้ายแรง ก็อนุญาตให้เดินกันได้เพื่อความรื่นเริงของราษฎร
แต่ให้อยู่ในความควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่เพื่อมิให้อุญาตให้เดินกัน
ปราศเพื่อ พลุกพล่าน หรือในทำนองที่จะนำมาซึ่งผลไม่พึงประสงค์
เหตุนี้ในการใช้ดุลยพินิจพิจารณาค่าขออนุญาตให้เดินการพระนันทประเภที่
๒. จึงจะต้องพิจารณาดังการโดยมีเหตุผลและมีหลัก การพระนันท
อนุญาตให้เดินได้ ในบุคคลหมู่หนึ่งอาจจะ ไม่เหมาะแก่บุคคลอีกหมู่หนึ่ง
ทั้งการศึกษานิสัย หรือประเพณีต่างกัน หรือในเมื่อสภาพการณ์แห่ง
ท้องถิ่นต่างกัน การพระนันทบางประเภที่เหมาะที่จะให้เดินเพื่อรื่นเริงนันท
บันเทิง

แต่อาจให้ผลร้ายเมื่ออนุญาตให้เดินพว้าเพื่อ ๕
 อนุญาตให้เดินการพนัน จึงกล่าวได้ว่า ไม่ได้ใช้หลักว่า เมื่อมีผู้มาขอ
 แล้วก็พิจารณาอนุญาตให้ทำ ๆ ไป ให้เป็นการเต็มอกภาค แต่เป็นการ
 พิจารณาเฉพาะเรื่องเฉพาะราย การเดินบึง โท เป็นการเดินที่ไม่ใช่
 -การแสดงฝีมือทำของกีฬา และมีเดินมีทางเดินเปรียบเจ้ามีอยู่ไม่น้อย
 จึงไม่ควรจะอนุญาตให้มีการเดินให้แพร่หลาย ส่วนที่อนุญาตให้บริษัท
 ส่วนหนึ่งจัดให้เดินได้นั้น ก็โดยได้เคยอนุญาตการเดินชนิดนี้ กับการ
 เดินอื่น ๆ อีก ๒-๓ อย่างแก่บริษัทส่วนหนึ่งมาแต่ครั้งแต่แรกออกพระ
 ราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. ๒๔๗๓ เนื่องด้วยในการที่บริษัทส่วนหนึ่งมี
 ความผูกพันในทางสัญญาบัตรกระทรวงมหาดไทยอยู่บางประการ แต่
 อย่างไรก็ตามก็ตั้งกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาคำเนิการ และวางระเบียบ
 ไปยังจังหวัดต่าง ๆ ให้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามความมุ่งหมายแห่ง
 พระราชบัญญัติการพนันอยู่แล้ว

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่
 ความที่รัฐบาลคอบนนเจ้าทราบดีแล้ว หลังจากนั้นมาจังหวัดอุตร
 ดิตถ์ก็อนุญาตอีกเพราะเหตุใด

น.ค. หลวงข้ารงนาวาสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
 ไทย กล่าวว่ คือขอเท็จจริงข้อนี้ เจ้าเจ้าไม่ทราบว่าได้มีการ
 อนุญาตหรือไม่ แต่ถ้าได้ มีการอนุญาตแล้วก็ได้เป็นไปตามหลักการที่
 กล่าวมาแล้ว คือหมายความว่ายอมแล้วแต่สภาพแห่งท้องถิ่นแล้วแล้ว
 แต่อุปนิสัย และอยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานผู้ให้อนุญาต

หลวงศรีประกาศ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ กล่าวถึง
เชียงใหม่ที่เคยอนุญาตมาก่อนในปีก่อนนั้น และปีนี้ไม่อนุญาต เป็น
เพราะเหตุไร

ม.ต. หลวงข้าราชการสวัสดิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย กล่าวถึง ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้วว่าในการอนุญาตอยู่ที่เจ้าพนักงาน
งานออกไป อนุญาตในการใช้ คุดยพินิจตามมาตรา ๕ แต่โดยเหตุที่
คุดยพินิจที่จะใช้ ในมาตรา ๕ อาจจะไม่ สม่่าเสมอกัน เพราะฉะนั้นจึง
ได้กล่าวถึง กระทรวงมหาดไทยได้ พิจารณา คำนึงการ และได้วาง
ระเบียบ ไปยังจังหวัดต่าง ๆ อยู่แล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวถึง หมดเวลาที่จะถามแล้ว พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๕๑๘ เป็น
วาระที่ ๒ เดชาธิการอ่าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประ
มาณประจำปีพุทธศักราช ๒๕๑๘ ฉบับที่ ๒ ไม่มีการแปรญัตติ กรรมา
ธิการได้แก่ ในกระทรวง เศรษฐการ จากเงิน ๓๕,๐๐๐ บาท เป็นเงิน
๒๗,๐๐๐ บาทเท่านั้น

ประธานสภาฯ กล่าวถึง เสร็จวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณาเป็น
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าควรออกพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิยกยกมือรับของพร้อมเพรียงกัน

ประธานฯ กล่าวถึง เป็นอันออกพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับได้

ต่อไปร่างพระราชบัญญัติตั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๖
พิจารณาเป็นวาระที่ ๒

เดชาธิการสภาฯ อ่าน ร่างพระราชบัญญัติตั้งเทศบาลนคร
เชียงใหม่ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ไม่มีการแก้ไขเลย มีแต่หลวงศรีประ
ภาศ์ แปรคนเดียว แต่ก็ได้ออนแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันเสร็จวาระที่ ๒ แล้ว พิจารณา
เป็นวาระที่ ๓ ผู้ใด เห็นว่า ควรออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปปร
กษมอชน

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันว่าออกพระราชบัญญัติฉบับนี้
ได้ ร่างพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ พิจารณา
วาระที่ ๒

เดชาธิการสภาฯ อ่าน ในร่างพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์แก้ไข
เป็นร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่่า ก่อนที่จะได้พิจารณาไปถึงในมาตราอื่น ข้าพเจ้าขอเรียนตามท่าน
กรรมาธิการคือแต่เดิมนี้สภาฯ เราได้ มีความมุ่งหมายในสภที่จะ
ตราพระราชบัญญัติ ชนิดหนึ่งให้ ชื่อว่า สภาการพิมพ์ แต่แล้วคณะ
กรรมาธิการนั้นได้เห็นว่่าชื่อของสภาการพิมพ์เป็นการใหญ่ โดเกินไปจึง
ได้ ให้ชื่อเดียวว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม การกระทำ

ของคณะกรรมการจะส่งด้วยความมุ่งหมายของสภา ผู้แทนราษฎรซึ่ง
 ได้มีความเห็นว่าควร จะออกพระราชบัญญัติเป็นสภา การพิมพ์หรือไม่
 ข้าพเจ้าเข้าใจว่าตามข้อบังคับข้อ ๓๐ คณะกรรมาธิการนั้นได้ พิจารณา
 ความมุ่งหมายของสภา ๗ นัยผลลตไปข้าพเจ้าเห็นว่า นอกจากนั้นข้อ
 ความของพระราชบัญญัตินี้เท่าที่คณะกรรมการได้ เสนอมาไม่ได้ประ-
 โยชน์อะไร กับภารกิจ ดังเดิม ฐานะการประพันธ์ และการพิมพ์แม่แต่
 น้อยในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๕๑๖ ได้วาง เงื่อนไข
 และได้วาง กฎเกณฑ์เหมือนอย่างกับ กรรมาธิการ ที่ได้ เสนอช้ น มา
 เหมือนกัน ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๕๑๖ ได้มีกรรมา-
 การอุทธรณ์ พิจารณาการอุทธรณ์ซึ่งมี อำนาจอย่าง เดียวกับกรรมาธิ-
 การ การพิมพ์ ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าสมาชิกที่ ได้รับรองพระราช-
 บัญญัติของหลวงวรมณี ๗ ซึ่งได้เสนอมี่จำนวนตั้ง ๕๒ นายนั้นได้มี
 ความมุ่งหมายที่จะให้ได้รับภาพแก่หนังสือพิมพ์เป็นอย่างดี ก็จำเป็นจะ
 ต้องสร้างบุคคลคณะหนึ่งขึ้น ตามความมุ่งหมาย ของบทบัญญัติและ
 ประโยชน์ของนักประพันธ์และนักหนังสือพิมพ์เพื่อส่งเสริมให้ดีขึ้น และ
 เท่าที่กรรมการได้ทำและเสนอมานี้จะไม่ได้ประโยชน์อย่าง ที่สภาผู้แทน
 ราษฎรซึ่งได้ลงนามรับรองไว้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควร ที่จะรับราย
 งานของกรรมาธิการนี้ไว้พิจารณา

พระยาอรรถการีย์ นินพน์ กรรมาธิการ กล่าวว่ การที่คณะ
 กรรมาธิการได้ ให้ ชื่อพระราชบัญญัติ นี้ว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์แก่

ไรเพิ่มเติมก็โดยเหตุที่ว่ารูปของพระราชบัญญัตินั้นหรือความที่เกี่ยวของ
 พัวพันกับพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ทุกมาตรา พระ
 ราชบัญญัตินั้นไม่ได้บัญญัติเกณฑ์อะไรขึ้นใหม่ต่างหากออกไปจากพระ
 ราชบัญญัติการพิมพ์เลย หลักการแห่งพระราชบัญญัตินั้น ถ้าจะได้ มชน
 หรือคิดขึ้นในขณะร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖
 แล้ว ก็เชื่อว่าจะได้นำหลักการอันนั้นไปบัญญัติในพระราชบัญญัติ
 การพิมพ์โดยบัญญัติไว้ในขณะนั้นและมาคิดที่จะบัญญัติขึ้นในขณะนั้น จึง
 เป็นลักษณะของการเพิ่มเติม ด้วยเหตุนี้กรรมาธิการจึงเห็นเป็นการสม
 ควรที่จะให้ชื่อพระราชบัญญัตินั้นว่า เป็นพระราชบัญญัติการพิมพ์แก้ไข
 เพิ่มเติม ส่วนที่ว่าร่างแห่งพระราชบัญญัตินั้นจะไม่เป็นไปตามหลักการ
 ที่สภาได้รับแล้วนั้น กรรมาธิการเห็นว่าได้ร่างไปตามหลักการนั้นทุก
 ประการ คือในหลักการเดิมก็มีอยู่ว่า ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็น
 ปรึกษาให้ความเห็นแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ ตามที่กรรมาธิการได้ปรับ
 ประชุมมาใหม่นั้นก็มีคณะกรรมการที่จะให้ความเห็นแนะนำแก่เจ้าพนักงาน
 การพิมพ์เช่นเดียวกัน แต่ได้บัญญัติให้ชัดเจนขึ้น คือได้บัญญัติ
 ลงไปถึงอำนาจและหน้าที่เพื่อให้เป็นการชัดเจนขึ้น ในเรื่องที่จะให้
 กรรมการคณะหนึ่งหน้าที่เพียงไรนั้น กรรมาธิการคณะนี้ได้คำนึงถึงใน
 เรื่องศีลธรรมอันดีและในเรื่องความสงบเรียบร้อย คณะกรรมาธิการ
 เห็นว่าในเรื่อง ศีลธรรมอันดี และเพื่อความสงบเรียบร้อยนั้นควรจะได้
 แยกจากกัน ด้วยเหตุที่ว่าในเรื่องความสงบเรียบร้อยนั้นเป็นเรื่องถึง

การของรัฐบาตซึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรโดยตรง ก็จ
 การอื่นเมื่อเมื่อกฎการที่รัฐบาตจะต้องรับผิดชอบเช่นนี้แล้ว การที่
 จะให้รัฐบาตต้องฟัง ความเห็นของคนอื่นในการที่ปฏิบัติเกี่ยวกับความ
 ดังเบียบร้อยก็เป็นการไม่สมควร เพราะเหตุนี้ กรมการจึงได้
 แยกหลักการเรื่องหัวใจเป็น ๒ ประการ กล่าวคือว่าในเรื่องที่เกี่ยวกับ
 ความดังเบียบร้อยนั้น บัญญัติว่าให้คณะกรรมการพิมพ์พิมพ์หน้า
 จะให้ ความเห็น แนะนำ เจ้าพนักงาน การพิมพ์ ใน เมื่อ เจ้าพนักงานการ
 พิมพ์ร้องขอในส่วนคดีธรรมดาอื่น คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่
 ที่จะให้ความเห็นแนะนำทั่ว ๆ ไป ซึ่งเป็นหลักการที่คณะกรรมการ
 ได้คิดเห็นในขณะนี้

ค. ยูเกียง ทองตงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
 ว่า ข้าพเจ้าขอเรียนต่อท่านสมาชิกทั้งหลายว่า ความมุ่งหมายในการ
 ที่ท่านสมาชิกได้ลงนาม รับร่างพระราชบัญญัติ ของหอจดหมายเหตุ
 เรามีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมสภาพของหนังสือพิมพ์ ในการที่จะ
 ควบคุมบรรณาการส่งเสริมให้สูงขึ้น เพราะว่าเรากล่าวว่าหนังสือ
 พิมพ์เป็นคำราชของประชาชนทุกชั้น แต่ทว่าเมื่อเราได้ ร่างและได้
 เสนอร่างให้สภาผู้รับหลักการแล้ว เราได้มี คณะกรรมการไป
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น แต่บัดนี้คณะกรรมการนั้นได้เสนอ
 รายงานกลับมาโดยผิดแปลกไปจาก ความมุ่งหมาย ของสมาชิกสภาผู้
 แทนราษฎร ที่ลงนามนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าความ มุ่งหมายของหอจด

วนิตีฯ ในขณะนั้นว่า หดวงวนิตีฯ ได้เขียนความเห็นตงหนังสือพิมพ์
 ฉบับหนึ่ง ได้ถูก เช่นเซอร์จากการกระทำเช่นนั้น หลังจากนั้นดวง
 วนิตีฯ ได้ได้ออกร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ขึ้น และในคำอธิบาย
 ผู้ได้ออกร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ ได้ แสดงความ มุ่งหมาย ว่าเพื่อจะได้ตั้ง
 เสริมฐานะการพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ ให้ มีเสรีภาพยิ่งกว่าที่เจ้าพนักงาน
 จะผูกมัดอยู่ สภาผู้แทนราษฎรเมื่อได้รับหลักการในความมุ่งหมายของ
 ผู้ร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้ว บัดนี้คณะกรรมการได้ร่างพระราช
 บัญญัติขึ้น โดยมีเหตุผลว่า การที่เรารู้จักว่า พระราชบัญญัติสภาการ
 พิมพ์นั้นเป็นข้อที่ใหญ่โตเกินไป ซึ่งตั้งขึ้นโดยอำนาจของรัฐบาล คณะ
 กรรมการการพิมพ์ นั้นมีอำนาจและหน้าที่ตราไว้ใน มาตรา ๕ หน้าที่ของ
 คณะกรรมการนี้ ข้าพเจ้าจะยกเหตุว่าอยู่ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราช
 บัญญัติการพิมพ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ แล้วโดยพร้อมมูล คือเจ้าพนักงาน
 ฝ่ายรัฐบาลได้ มีกรรมการขึ้นโดยอำนาจของ รัฐบาลแต่งตั้ง ใน
 พระราชบัญญัติการพิมพ์ นั้นได้ มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาข้ออุทธรณ์
 ต่าง ๆ และมีหน้าที่จะเสนอความเห็นในการที่จะชกขาดในเรื่องความ
 ผิดชอบที่ได้รับอุทธรณ์นั้น ไม่เช่นนั้น เราจะมี การออกกฎหมายเพื่อ
 ช้อนกฎหมายให้หลักการใหญ่ทำไม เราเห็นว่าเราจะทำไปไม่ได้ โดย
 ไม่สามารถจะสร้าง สภาการพิมพ์ โดยเหตุว่า สภาผู้แทน ราษฎร จะให้
 อำนาจไปแก่บุคคลคณะหนึ่งไป ตราบกฎหมายที่ชกกับ หลักการใหญ่เช่น
 นั้น หน้าที่ของกรรมการก็ควรจะรายงาน ว่า ไม่สามารถจะปฏิบัติ

ไปตามความมุ่งหมายของสภาผู้แทนราษฎรได้ เราก็จะได้ลงมติให้ผ่านระเบียบวาระไป เมื่อกรรมาธิการร่างมาใหม่โดยไม่มีประโยชน์ และทำมาโดยอาศัยพระราชบัญญัติการพิมพ์เดิมนั้น นั่นแหละนี่หนึ่งคือพิมพ์จะ ไม่ได้รับประโยชน์จากร่าง พระราชบัญญัตินี้แม้แต่น้อย ข้าพเจ้า เห็นควรว่าสภาฯ นี้ ควรจะไม่รับรายงานของกรรมาธิการนี้ไว้พิจารณา ข้าพเจ้าขอเสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาต่อไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอว่าให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา...

ร.ต. ดอน ดวงโค ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท กล่าวว่าจะถามสมาชิกผู้นั้นบ้างที่จะเร่งร้อนเกินไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขออย่าเพิ่งลงมติว่าให้ผ่านระเบียบวาระนี้ไป เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพูดกันมากสักหน่อย

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีไม่ใช่ เรื่องนี้เขาขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา ต้องลงมติเสียก่อนว่าถ้าหากว่าไม่ให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาแล้ว จึงจะปรึกษาต่อไปได้

นายทองอินทร์ ภูมิพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่าจะถามก่อนที่จะลงมติในญัตติของสมาชิกผู้นั้น จำจะต้องอภิปรายในญัตติใหม่ที่ว่า ควรจะยกเรื่องอื่นขึ้นมาปรึกษาหรือไม่ ในเรื่องนี้เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้รับญัตติ ร่างพระราชบัญญัติ สภาการพิมพ์มาแล้ว สภาฯ นี้ได้ถกเถียงกันในหลักการมากมาย ในทางที่จะปรับปรุงฐานะของการพิมพ์ หรือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ ให้เข้าสู่ระดับ

อันตั้งงามเพื่อไม่อยู่ในข้อ ผูกมัด ของบุคคลใด ๆ เมื่อเราได้รับหลักการ
 ท่องไปเช่นนั้นแล้ว ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณา แต่บัค
 คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาแล้ว ได้ทำรูปพระราชบัญญัติ
 ไปอีกรูปหนึ่ง ซึ่งไม่ถูกต้องกับนิติวัตถุประสงค์ของสภาฯ ที่ได้รับ
 หลักการไปนั้น ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการได้เสนอมานี้ไม่
 มีผลบังคับอะไรเลยในกฎหมายเป็นแค่เพียงเราวางให้มีรูปงาม แต่ที่ว่า
 หลักการของพระราชบัญญัติสภาฯ ได้รับหลักการไปนั้นมีความประ-
 ดงค์ที่จะคุ้มครอง หนังสือพิมพ์ ให้มี เอกสิทธิ์ ในการที่จะโฆษณาได้
 อย่างเต็มที่ในเมื่อไม่กระทบกระทั่งถึงความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอัน
 ดีของประชาชน เมื่อเช่นนั้นปัญหาจึงมีว่าเราจะส่งพระราชบัญญัตินี้ไป
 โดยยกเรื่องอันชนปักษ์ชาติเดียวหรือว่าคณะกรรมการได้ ทำมติออก
 นโยบาย เราควรจะต้องเรื่องนี้ไปพิจารณา ก็คือว่าจะตั้งกรรมการ
 พิจารณาใหม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้ายกเรื่องอันชนพิจารณาแล้ว พระราช
 บัญญัติอันนี้จะระงับไปก็หน้าจะเสียตายอยู่ ข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะให้พระ
 ราชบัญญัตินี้ยังคงอยู่ แล้วเรามาว่าในหลักการว่าเราควรจะทำอย่าง
 ไฉน คือว่าเราควรจะต้องส่งพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาใหม่ภายในขอบ
 ของสภาฯ ที่ได้รับไว้ หรือว่าควรจะต้องตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณา
 ใหม่ เพื่อที่จะได้ผลดี เพื่อจะตั้งเดิมในประโยชน์ของหนังสือพิมพ์
 ให้ประชาชนได้รับผลดียิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นว่าเป็นพระราช
 บัญญัติสมควรจะระงับไป

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่ จะขอมติต่อที่ประชุมว่าควรจะยกเรื่อง
อินช่นปรึกษาหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าเห็นควรจะยก เรื่องอินช่นปรึกษา
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๕ ท่าน

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๓๕ ท่าน

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าพิจารณาเรื่องน้ต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี

กล่าวว่ เหตุการของพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ ที่สภาฯ ได้รับไป
นั้นมีความมุ่งหมายที่จะให้มีสภาการพิมพ์ขึ้น เพื่อความมุ่งหมาย ใน
บทบัญญัติของมาตรา ๕ ที่จะให้การเป็นไปว่า คือเรามุ่งหมายที่จะให้มี
สภาการพิมพ์ขึ้น เพื่อจะให้ มีอำนาจควบคุมรรรยาทของผูประพันธ์และ
หนังสือพิมพ์ แต่คณะกรรมาธิการ สภาการ พิมพ์นั้นทั่วไปนั้นยังไม่ชอบ
ความมุ่งหมายของผู้เสนอนั้น มุ่งหมายในทางที่จะได้ตั้งจากผู้ที่ไม่อยู่
ในความผูกมัดของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยณะเพาะทรงนเพื่อให้เกิดกรรมา-
การสภาการพิมพ์นั้น ได้ใช้อำนาจโดยเต็มทีในการที่จะตั้งให้ตั้งโทษ
หนังสือพิมพ์และออกคำสั่งห้ามโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ทรงนเพื่อจะเป็น
ข้อผูกมัดเจ้าพนักงานการพิมพ์ ในการที่จะใช้อำนาจตั้งโทษนั้น ความ
มุ่งหมายของผู้เสนอ พระราชบัญญัติ นั้นมา ก็เนื่องจากหนังสือพิมพ์
โดยมากได้ถูกตั้งโทษในการถูกเซ็นเซอร์บ้างในการถูกตั้ง บัด โรงพิมพ์

บ้างทรง ทำให้เห็นว่าเสรีภาพของหนังสือพิมพ์นั้นน้อย ความมุ่งหมาย
 ของสภาฯ ที่ใด มีสมาชิกตงนามรับรองมากมายใน พระราชบัญญัตินั้น
 ก็เพื่อที่จะได้ตั้งเสรีหนังสือพิมพ์ ให้มีเสรีภาพในการโฆษณาในการ
 แสดงความเห็น ความคิดด้วยใจ เป็นกลางเพื่อประโยชน์ของประชาชน
 ยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นสภาฯ จึง ได้ตั้งมติรับหลักการเป็นเอกฉันท์แม่
 ทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง แต่สงวนในการที่จะแปรญัตติบ้างในบางแห่ง
 เมื่อเราได้รับหลักการแล้วได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณา คณะ
 กรรมาธิการนี้ไปพิจารณานอกหลักการที่สภาฯ นี้ได้รับ ไปพิจารณา
 นอกหลักการที่ได้ออกหมายไป ที่ว่านอกหลักการคือพระราชบัญญัติที่
 มอบให้ไปนั้น ถึงแม้จะมีข้อความในการที่จะให้มีการบังคับอย่างไรไม่
 ใดนั้นก็เป็นขอบกว้างในการร่าง แต่หลักการของพระราชบัญญัติที่
 สมาชิกได้กล่าวนั้น มีความข้อความที่จะแจ้งพอที่เราจะทราบความมุ่ง
 หมายของพระราชบัญญัตินั้นได้ แต่คณะกรรมาธิการนี้ได้แก่หลัก
 การของพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์เป็นพระราชบัญญัติการพิมพ์แก้ไข
 เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๑๘ ซึ่งความมุ่งหมายแต่เพียงว่าจะตั้งคณะ
 กรรมการการพิมพ์ขึ้น ซึ่งคณะกรรมการการพิมพ์นั้นอำนาจและหน้าที่
 ที่เพียงให้ ความเห็น แนะนำในเมื่อ เจ้าพนักงานการพิมพ์ร้องขอ ทุน
 ปัญหาจึงมว่าถ้าเจ้าพนักงานการพิมพ์ เขาไม่ขอรับรองเช่นนั้นเจ้าพนักงาน
 การพิมพ์ ก็ชอบที่จะใช้ อำนาจ และหน้าที่เท่าที่ มีอยู่ในพระราชบัญญัติ

การพิมพ์ได้ หรือในพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่คณะกรรมการมีอำนาจ
 หน้าที่ในการที่จะให้คำแนะนำนั้น ไม่ได้ผูกมัดแก่พนักงานการพิมพ์ว่า
 จำจะต้องทำเช่นนั้น เพราะว่าถ้าในกรณีตามอนุมาตรา ๓ ของมาตรา ๕
 ความเห็นแนะนำนั้นจะต้องให้ โดยมีเจ้าพนักงานร้องขอเท่านั้น ส่วนใน
 อนุมาตรา ๒ และ ๓ ความเห็นแนะนำนั้นจะทำได้ตามที่เห็นสมควร แต่
 ทั้งนี้ไม่ได้ผูกมัดเจ้าพนักงานการพิมพ์ ว่าจำจะต้อง ปฏิบัติตามหรือไม่
 เพราะฉะนั้นในการลงโทษ หนังสือพิมพ์ เช่นในการเซ็นเซอร์ กีดการตั้ง
 บัตรโรงพิมพ์กีด เจ้าพนักงานการพิมพ์ยอมมีอำนาจโดยอิสระที่จะกระ-
 ทำได้ตามบทกฎหมายที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นผลที่เราจะได้
 จากพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่มีอะไร นอกจากเราจะตั้งคณะกรรมการขึ้น
 คณะหนึ่งก็ ๆ สำหรับที่จะมีไว้ เพื่อให้ความเห็นแนะนำแก่พนักงานการ
 พิมพ์เท่านั้น ซึ่งเขาจะเอาด้วยหรือไม่ก็ได้ ในบทบัญญัติการพิมพ์นั้น
 เรามีคณะกรรมการ อุตสาหกรรม แต่คณะ กรรมการอุตสาหกรรมนั้นยอมมี
 อำนาจและหน้าที่แยกไปจากคณะกรรมการการพิมพ์ เพราะคณะ
 กรรมการอุตสาหกรรมนั้นจะรับได้ ก็แต่เมื่อผู้กลงโทษได้อุตสาหกรรมคำสั่งของ
 พนักงานการพิมพ์ ชนมาเด่นชัดกว่า การพิมพ์นั้น ที่ตั้งภาวอันได้มุ่ง
 หมายนั้น มุ่งหมายที่จะทราบบทบรรยาย บทประพันธ์ ในการที่จะควบคุม
 คุมเจ้าพนักงานการพิมพ์ ในการที่จะใช้ อำนาจของพนักงานการพิมพ์ ที่
 มีอยู่ในกฎหมายนั้นให้เป็นไปโดยเสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์ ยิงชน เมื่อ
 คณะกรรมการไปวางในทางที่ไม่มีบทบังคับ เช่นนี้ และไม่มีผลดีใน

การที่จะให้เสรีภาพแก่หนังสือพิมพ์ ตามที่เรามีความ มุ่งหมายแต่รับไว้
เช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นการผิดหลักการ ผิดความมุ่งหมายตามที่
สภาฯ นี้ได้มอบหมายไว้ จึงเห็นว่าไม่ควรที่จะรับไว้ พิจารณาต่อไป

พระยาอรรณการวิชัย พันธุ์ อรรณการ ก่อว่าว่า คณะกรรมการ
ธิการนี้ ได้กระทำไปตามหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากสภาผู้แทน
ราษฎร โดยครบถ้วนแล้ว ก่อว่าคือว่าหลักการแห่งพระราชบัญญัติ
ซึ่งสภาฯ ได้รับไปนั้นเป็นหลักการกว้าง ๆ คือว่า ให้มีคณะกรรมการ
ชกคณะหนึ่ง เป็นผู้ ให้ ความเห็น แนะนำแก่เจ้าพนักงาน การพิมพ์ตามที่
คณะกรรมการได้ พิจารณาและได้ปรับปรุงขึ้นมา ก็ได้ ให้มีคณะ
กรรมการชกคณะหนึ่ง ให้ มีอำนาจหน้าที่ ให้ ความเห็น แนะนำแก่เจ้า
พนักงานการพิมพ์เช่นเดียวกับร่างเดิมซึ่งสมาชิกเสนอและสภาฯ รับหลักการ
มาจนทุกประการ ในส่วนที่ว่าคณะกรรมการคณะนี้ จะมีอำนาจหน้าที่
เพียงไรนั้น เป็นเรื่องหลักการซึ่งกว่าจะวางซึ่งคณะกรรมการคณะ
นี้เห็นว่า คณะกรรมการ มีอำนาจ ที่จะปรับปรุงได้ ตามความ เห็นของ
คณะกรรมการ ตามที่คณะกรรมการได้ปรับปรุงไปแต่เดี๋ยวนี ก็
ไม่มีอะไรที่จะคิดเสรีภาพหรือจะทำให้เสรีภาพของหนังสือพิมพ์หยุด
ไปจากร่างที่สมาชิกเสนอขึ้นมาเลย ในส่วนที่ว่าคณะกรรมการเพื่อได้
ให้ความเห็นไปแต่ ไม่มีบทบังคับว่าเจ้าพนักงานการพิมพ์จะต้องกระ
ทำตามหรือไม่นั้น ตามร่างเดิมก็ไม่มีบทเช่นนั้นเหมือนกัน ร่างที่คณะ
กรรมการได้ ปรับปรุง ขึ้นมาใหม่นี้ คงแตกต่างไปจาก ร่างเดิมบ้าง

เป็นข้อสำคัญประการเดียว คือว่า คณะกรรมการนั้นได้ ตัดเขาในเรื่องอำนาจแห่งการตราบทมรยาตออกเสีย การที่คณะกรรมการได้ตัดความในมาตรา^๕ออกเสีย ก็โดยรู้^๕ดีกว่าในเรื่องศีลธรรมอันดีนั้นเป็นเรื่องที่มีอยู่แล้วในใจของผู้^๕ที่มีศีลธรรมอันดีทุกคน กล่าวคือว่าผู้^๕ที่มีศีลธรรมอันดีย่อมรู้ว่าอะไรจะเป็นการจะเกิดต่อศีลธรรมอันดีหรืออะไรจะไม่เกิดต่อศีลธรรมอันดี การที่จะให้กรรมการคณะนั้นอำนาจที่จะตราบทมรยาตนั้นก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย และคณะกรรมการรู้^๕ดีกว่าในเรื่องศีลธรรมอันดีนั้นคงจะไม่มีใครเขียนให้หมดได้ เป็นต้นว่าเขียนในข้อ ๓๐ ก็คงจะมีในข้อ ๓๑ และเขียนในข้อ ๓๑ ก็คงจะมีในข้อ ๓๒-๓๓ คือไปอีกซึ่งถ้ากรณีเช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการยุ่งยากแก่การปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้เอง คณะกรรมการ จึงตัดในข้อนี้ว่าให้อำนาจตราบทมรยาตในเรื่องศีลธรรมอันดีนั้นออกเสีย

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติ^๕ ที่คณะกรรมการ ร่างมานั้นมีความประสงค์เดิมซึ่งเราเรียกว่าผิดหลักการก็ได้ คือว่าการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการพิมพ์ คงที่ปรากฏอยู่นี้ มีความประสงค์ อย่างใดทีเดียว ไม่ตรงตามหลักการที่สภาฯ ได้เห็นชอบไปแล้วนั้น หลักการซึ่งสภาฯ ได้พิจารณานั้นวัตถุประสงค์อันสำคัญก็คือว่าประสงค์ ให้มีองค์การช่วยเหลือตั้งแต่วิษยฐานะของหนังสือพิมพ์ ในเมืองไทยเรา ซึ่งตกอยู่ในฐานะการผูกมัดบางประการของรัฐบาล และบ่อนักวิชาการอันบกพร่อง

ของเจ้าพนักงานการพิมพ์ ซึ่งเคยปรากฏอยู่แต่แต่ปางหลังนั้น ให้มี
 ฐานะและเสรีภาพดังหนังสือพิมพ์ต่างประเทศเขา คือว่าหนังสือพิมพ์
 ต่างประเทศนั้นเขายอมที่จะพูดได้ภายในขอบเขตกฎหมาย ไม่มีกรณี
 ผูกมัดใด ๆ แต่ที่ว่าหนังสือพิมพ์ในเมืองไทยเราไม่เป็นเช่นนั้น แทนที่
 จะให้เสรีภาพกลับมีข้อกักตวงดวงหน้าไปด้วยประการต่าง ๆ นั้นเป็น
 การผูกมัดและตัดเสรีภาพของเขาในการพูดอย่างหนึ่ง หรืออย่างน้อย
 ก็เรียกว่าการคาไว้ที่หนึ่ง เราจะพูดก็ไม่กล้าพูดกลัวจะถูกเรียกตัวไป
 ให้อรรถเช่นนี้ไม่เป็นวิธีการอันดีงามอย่างไรเลย ซึ่งเป็นการกระทำที่
 ขัดกับหลักประชาธิปไตย ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงรัฐบาลคณะปกครอง
 โดยฉัตรฟ้าสีส้ม แต่ว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำของฟ้าสี-
 ส้มไป มันเป็นการปกครองโดยอำนาจของคณะไป ไม่ถูกต้อง แต่
 ว่าเมื่อกรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว เดี๋ยวนี้เห็นมาเช่นนั้นแล้ว เห็นว่าได้มีบท
 บัญญัติได้สร้างองค์การ ...

พระชนนีสภาฯ กล่าวหา ขอให้พูดในเรื่อง อย่าพูดในเรื่องที่
 ว่าเป็นฟ้าสีส้ม ขอให้พูดอยู่ในเรื่อง

อนุวัติษัฐธรรมนูญ ผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย กล่าว
 ว่า แต่เมื่อกรรมมาธิการได้แก้ไขแล้ว การแก้ไขไม่มีบทบัญญัติ
 ใดที่จะตั้งเสรีมดังกล่าวแล้ว กลับทำลายองค์การนั้นเสียสิ้น แทนองค์
 การนั้นกลับมีบุคคลชกคณะหนึ่งตั้งขึ้น แล้วกับบุคคลซึ่งตั้งชกคณะหนึ่ง
 นั้นมีหน้าที่อะไรก็ได้ ขยาย ไปข้างหลังนั้น มีหน้าที่สำหรับ ปกรชว

รัฐบาลบ้าง ให้คำแนะนำรัฐบาลบ้าง การกระทำเช่นนั้นจะมีประโยชน์อะไรจะไปออกกฎหมายทำไม รัฐบาลจะตั้งคณะใด ๓-๕ คณะก็ไม่เห็นแปลกอะไร และการที่กระทำเช่นนั้นจะไปสร้างกฎหมายทำไมข้าพเจ้าไม่เห็นเป็นการสมควรเลยที่คณะกรรมการทำเช่นนั้น และอีกประการหนึ่งการที่เพียงให้คำแนะนำหรือปรึกษา เราไม่ต้องอาศัยสภาฯ คือว่า รัฐบาลจะตั้งเสียเองก็ได้ คณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินั้น คือเปลี่ยนจากองค์การของสภาฯ เป็น คณะกรรมการนั้นว่าจริงแล้วข้าพเจ้าไม่เห็นมีประโยชน์อันใดเลยในทางที่จะส่งเสริมฐานะของหนังสือพิมพ์ แต่ทว่าจะมีประโยชน์ได้บ้างก็เป็น เครื่องมือของรัฐบาลเท่านั้น คืออาจเป็นเครื่องมือในทางที่ว่าถ้ารัฐบาล ทำความบกพร่องแล้วก็ชี้คคณะกรรมการนั้น เพราะว่าหนังสือพิมพ์ ใดๆ ก็มี ข้าพเจ้าไม่รู้ด้วยทางไหนทำต่างหากเมื่อเป็นเช่นนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลย เราเป็นรัฐบาลเราต้องไว้ใจในความสามารถของเราเหตุใดจะต้องไปพึ่งคนภายนอกเขา ไม่ถูก ทำเช่นนั้น

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เห็นว่ามากมายไปเสียแล้ว ขอให้พูดในเรื่องนี้ดีกว่า

ขุนศรีสุทนต์ วัฒนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่ กฎหมายที่ เราจะออกไปนี้ คือว่าเมื่อก่อนเรามี คณะรัฐบาลคณะหนึ่ง สำหรับควบคุม พระราชบัญญัติการพิมพ์ คือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ บริหารควบคุมหนังสือพิมพ์ หนึ่งเมื่อคณะกรรมการมา ตั้งรูปใหม่ ก็ดัดเพิ่ม

บุคคลอีกคนหนึ่ง คือว่าคนหนึ่งแต่ยังมีอีกคนหนึ่งซ้อนกันเข้าไป
เหมือนหนึ่งว่า การที่กรรมวิธีการตั้งรูปเช่นนั้นเท่ากับหนึ่งคือพิมพ์
เราเจตนาทำดังทำอะไรที่เป็นจดหมายนั้น จึงได้ควบคุมกัน ๒-๓ ชั้นเช่นนั้น
หาถูกไม่ เสียรัฐประศาสตร์นโยบายเสียด้วยซ้ำไป ไม่ถูกต้องตาม
นโยบาย...

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า ไม่ควรบอกว่า ถูกต้อง หรือไม่ถูกต้อง
คือแปลว่าท่านจะพูดอะไรจะแก้อะไร ก็ไป อย่าไปว่าคณะกรรมการ
วิชาการมากนัก

ขุนวรสิทธิ์สุภะวณิช ผู้แทนราษฎร จังหวัด หนองคาย กล่าวว่า
ว่า เราต้องการเหตุผลไม่ใช่หรือในสภาฯ นี้...

ประชาชนสภาฯ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเคืองเล็กน้อย เพราะ
เหตุว่าคณะกรรมการนี้เป็นกรรมการวิสามัญ เราเชิญเขามา ว่า
แต่พอให้ถูกเรื่องราว

ขุนวรสิทธิ์สุภะวณิช ผู้แทนราษฎร จังหวัด หนองคาย กล่าวว่า
ว่า ขอประทานโทษ ที่จริงข้าพเจ้ากล่าวโดยจริงใจ เหตุผลเป็นเช่น
นั้นจริงๆ ถ้าพลาดลงไปข้าพเจ้าขอประทานโทษ ข้าพเจ้าไม่ได้ว่า
ดีกรรมวิธีการ คือความเห็น ว่าความเห็นไม่ได้ว่าบุคคล เพราะ
ฉะนั้นถ้าหากว่าเรามีความประสงค์อย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าเราควร
จะใช้กฎหมายเดิมดีกว่า จะมีประโยชน์เสียกว่า เพราะเหตุว่ากฎหมาย
เดิมยังมีข้อความรัดกุมถ้าหากว่าหนังสือพิมพ์นั้นสามารถจะได้ ใจตัวเอง

เราก็ทำลงไปก็แล้วกัน เป็นความก็เหมือนกัน ถ้าเมื่อร่างกฎหมาย
 ไปแล้วมีผลไม่คืออะไรไปกว่าเก่าเช่นนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าตามหลักกฎ
 หมายทั่วไปนั้น เมื่อเราได้รับญัตติอำนาจแล้วจะต้องมีการบังคับ
 ด้วย คือว่าเมื่อร่างอำนาจแล้วจะต้องมีการบังคับ แต่ถ้ากรรมาธิการ
 ได้รับญัตติมาแล้วมีญัตติอำนาจจริง แต่ไม่มีการบังคับก็กลายเป็นที่
 ประชวรไปเท่านั้น ไม่มีผลอะไร ด้วยเหตุผลเช่นนี้แหละข้าพเจ้าเห็นว่า
 การที่จะออกกฎหมายเช่นนี้ไปไม่ชอบ ควรจะให้คณะกรรมาธิการไป
 แก้ไขมาเสียใหม่ก็จะเป็นการดีมาก

นายกุหลาบ สายประดิษฐ์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ข้าพเจ้า
 ขอโอกาสชี้แจงเล็กน้อยเพื่อเป็นการป้องกันเกียรติของคณะกรรมา
 ธิการ ในการงานเรื่องตามที่ท่านสมาชิกกล่าวถึงทางกรรมาธิการไม่
 ถือเป็นข้อข้องใจที่จะไม่พอใจเลยแต่ที่ว่าถ้าจะไม่ชี้แจงแล้วจะเป็นการ
 ว่า คณะกรรมาธิการทำงานผิดพลาดตามที่ท่านสมาชิก ๒ นายเสนอมา
 นन्दอนเป็นความหวังดีของหนังสือพิมพ์ คือความก้าวหน้าของหนังสือ
 พิมพ์ คณะกรรมาธิการเมื่อได้รับมอบหมายกิจการ เช่นนั้นแล้ว ย่อม
 พร้อมที่จะกระทำ แต่ร่างเดิมที่ท่านจะพิจารณาให้ดูแล้วจะเห็นว่า
 ให้คณะกรรมาธิการ ปรึกษาว่าจะตั้งสภาการพิมพ์ ในฐานะที่เป็น
 ที่ปรึกษาของรัฐบาลหรือไม่ หลักการมีอยู่ว่า สภาการพิมพ์ต้องเป็น
 ที่ปรึกษา มิใช่ไปทำหน้าที่บริหารถ้ากรรมาธิการจะไป ทำการอื่นใด
 นอกจากในฐานะที่สภาไม่ใช้ที่ปรึกษาแล้ว ก็จะได้รับคำจำกัดความไม่ใช่

หน้าที่ของกรรมาธิการ กรรมาธิการทำไปนอกหลักการ เพราะฉะนั้น
 ขอชี้แจงในนามของ คณะกรรมาธิการว่า กรรมาธิการได้พยายาม
 ปรึกษากันในเรื่องนี้ตามความประสงค์ของสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภา
 ผู้แทนราษฎรมีความประสงค์จะให้กรรมาธิการ พิจารณาตั้งสภาบริหาร
 แล้ว กรรมาธิการคณะนั้นคงจะรับใช้ตามความประสงค์ของท่าน อีก
 ประการหนึ่งในข้อที่ท่านสมาชิกหนึ่งกล่าวว่า กรรมการอุทธรณ์กับ
 กรรมการการพิมพ์ ตกลงกันทำหน้าที่คล้ายกันนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่า
 ห้ามได้ กรรมการอุทธรณ์ทำหน้าที่แต่เพียงว่าเมื่อหนังสือพิมพ์ ถูกถอน
 ใบอนุญาตหรือขอใบอนุญาตไม่ได้ จึงจะรับพิจารณา แต่กรรมการ
 ต้องมีหน้าที่คงที่ปรากฏอยู่แล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าแตกต่างกับท่านสมาชิก
 นั้นได้กล่าว และในข้อที่ว่าร่างพระราชบัญญัติกรรมการการพิมพ์
 ไม่มีหน้าที่อะไรไม่มีบทบังคับอะไรที่จะให้เจ้าพนักงานทำตามได้ ข้อ
 นั้นเหมือนอย่างทนายเจ้าได้ชี้แจงแล้ว คือว่าหลักการบังคับให้กรรมา
 ธิการทำเช่นนั้น กรรมาธิการจะทำงานออกไปจากนั้นจะเป็นการผิดความ
 ประสงค์ของสภาฯ ไป ข้อสำคัญ อีกข้อหนึ่งคือว่าในนั้น บังไว้ทำให้
 สภาการพิมพ์อำนาจที่จะตราบทมรรยาท ถ้าหนังสือพิมพ์ละเมิดบท
 มรรยาทนั้นไปก็ให้ถูกแซงคั้น คือถูกตั้งโทษตามกฎหมาย ในข้อ
 เท่าที่เจ้าคุณบรรณการชี้แจง ได้อธิบายแล้วนั้นข้าพเจ้าขอสรุปซ้ำว่า การ
 ตั้งกรรมาธิการไม่รับมาตราบนั้นไว้ เพราะเหตุว่าถ้ารับไว้เกรงว่าจะเป็น

ภัยแก่หนังสือพิมพ์ เพราะเหตุว่ามาตรฐานให้อำนาจสภาการพิมพ์ที่จะ
 ไปปราบทรมรยาทอะไรต่ออะไรอย่างแปด ถ้าสภาการพิมพ์จะไปทำการ
 ทดสอบเขาข้างรัฐบาลแล้วก็จะเป็นภัยแก่หนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้น
 จึงได้คัดความทให้อำนาจปราบทรมรยาทนั้นออกเสีย แต่เพื่อจะไม่ให้
 ความประสงค์ของสภาฯ เสียไป เพื่อจะได้เห็นว่า ในหนังสือสภาการพิมพ์
 จะได้อวยให้มรยาทของหนังสือพิมพ์ขึ้น กรรมการนั้นก็จะมีหน้าที่
 จะให้คำแนะนำ เจ้าพนักงาน การพิมพ์ ในข้อที่ว่าอะไรจะเป็นข้อ ติง
 หรือไม่ แต่เจ้าพนักงานการพิมพ์จะรับหรือไม่รับก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้น
 เมื่อสรุปลแล้วข้าพเจ้าขอเรียนว่า ท่านสมาชิกสภาฯ ซึ่งเป็นผู้ปรารถนา
 คัดข้อเสียภาพเพื่อจะได้รับการขยับขยายนั้น ขอให้ท่านทราบด้วยว่า
 กรรมการทำงานตามหลักการที่ท่านได้มอบหมายให้กระทำ ถ้าท่าน
 เห็นว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้าเองหรือกรรมการ ทุกคนนั้นอาจจะเห็นว่ายัง
 ไม่ดี เป็นผลต่อหนังสือพิมพ์ก็ได้ แต่ข้อนั้นไม่ใช่ความผิดของกรรมมา
 ชิกการเลย เพราะท่านขีตวงมาให้ทำงานแค่นั้น ถ้าร่างนี้ใช้ไม่ได้
 กรรมการก็ยินดีที่จะให้ผ่านไป เพราะกรรมการทำงานตามกรอบ
 ความประสงค์ของท่านเท่านั้น

นายเนย, สุจิมา ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่
 ข้าพเจ้า ขอสนับสนุน ความเห็น ของคณะ กรรมการ ผู้มีเกียรติคุณ
 ด้วยเหตุว่าหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งสภาฯ นี้ได้มอบไปรวม
 ทั้งข้าพเจ้าด้วยผู้หนึ่ง มีหลักการอย่างกว้าง ๆ ว่าจะให้มีสภาการพิมพ์

* เพื่อให้มีอำนาจและหน้าที่ให้ความเห็นและแนะนำแก่กรรมการ
 การพิมพ์ของรัฐบาลเท่านั้น ความมีเพียงเท่านั้นเอง และอีกมาตรา
 หนึ่งมีบังคับว่า ให้สภาการพิมพ์มีอำนาจตราบทมรรยาต ของหนังสือ
 พิมพ์ คณะกรรมการชุดนี้ได้ขยายหลักการขึ้นเพียงว่า คำว่า สภา
 นั้นใดเกินไป อย่าเอาเลย เอาเพียงกรรมการการพิมพ์ก็แล้วกัน ที่
 แก้วมาใหม่นั้นให้แก้ไขเป็นพระราชบัญญัติ การพิมพ์เสีย ไม่ใช่เป็นพระ
 ราชบัญญัติออกฉบับหนึ่ง ซึ่งคู่กันกับพระราชบัญญัติการพิมพ์ เพียง
 แต่บอกให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการพิมพ์เท่านั้น คำว่าพระ
 ราชบัญญัติสภาการพิมพ์ ๓ ออก ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นด้วย ไม่จำเป็นอะไร
 ที่จะต้องออกเป็นอีกพระราชบัญญัติหนึ่งต่างหาก และความในร่างเดิม
 มีว่า "มาตรา ๓ ให้มีสภาการพิมพ์ ประกอบด้วยกรรมการผู้ทรงคุณ
 ๕ นาย กรรมการเจ้าหน้าที่ แทนกระทรวงการต่างประเทศ ๑. กระทรวง
 ทรวงกาไทย ๑. กระทรวงธรรมการ ๑. และกระทรวงมหาด
 ไทย ๑. รวม ๕ นาย ฯลฯ แต่คณะกรรมการชุดนี้ได้ไปแก้
 ว่า ให้เรียกว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ไม่ใช่พระราชบัญญัติ
 สภาการพิมพ์ และความมุ่งหมายให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเหมือน
 กัน แต่มีเพียง ๕ นาย ไม่ใช่ ๘ อำนาจและหน้าที่ คณะกรรมการนี้
 ก็ได้คงไว้ตาม พระราชบัญญัติ ตามที่ สภาฯ นี้ได้มอบหมายไป มิ
 ได้เปลี่ยนแปลงอะไรมิได้ กล่าวคือมีอำนาจให้ความเห็นและแนะนำแก่
 กรรมการการพิมพ์เท่านั้น ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรมิได้ และความใน

มอชรา & บอกว่า “ เพื่อให้การเป็นไปตั้งถ่วงในมาตราก่อนๆ ให้
 ต่ภาคการพิมพ์ มีอำนาจควบคุมบรรยากาศของบทประพันธ์อันจะพึงโฆษณา
 ในสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์” คณะกรรมการเห็นว่าไม่ชอบ ข้าพ
 เจ้าก็เห็นชอบด้วยเหมือนกัน ไม่ควรจะให้อำนาจแก่ต่ภาคการพิมพ์เช่น
 นั้น แต่ถ้าจะดูให้หมดทั้งเรื่องนี้ ถึงหากว่าจะเอาตามร่างเดิมที่ต่ภา
 วจได้มอบหมายให้ไป ต่ภาคการพิมพ์ ก็มีอำนาจหน้าที่เพียงให้ความเห็น
 และ แนะนำเท่านั้น เจ้าพนักงานการพิมพ์เขาไม่เห็นด้วยก็ได้ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมการที่ท่านมานั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย
 แล้ว จึงเห็นว่าสมควรจะรับรายงานนี้ไว้พิจารณาต่อไป

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ ก่อว่าว่า ข้าพเจ้าขอประ
 ทาน โอภาส ช. แสง เพิ่มเติมเพื่อให้หายความ ข้องใจ ของท่าน สมาชิก
 เกียรติยศของพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เมื่อมาถึงเรื่อง
 การแก้ไขข้อร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความข้องใจกันว่าคณะกรรมการ
 ธิการนี้ ได้ท่านออกหลักการที่ต่ภาฯ ได้รับไว้หรือไม่ คณะกรรมการ
 มีความเสียใจที่ได้ มีการเข้าใจผิดกันว่า คณะกรรมการได้ท่านออก
 หลักการ แต่อันที่จริงนั้นหลักการเดิม ซึ่งข้าพเจ้าผู้หนึ่งได้ ร่วมมือกับ
 ท่านสมาชิกทั้งหลายในการรับรองร่างเดิมนั้น มีอยู่ว่า เพื่อตั้งเดริ
 มฐานะการประพันธ์ทั้งในเรื่องสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ นั้นเป็นหลักการ
 ส่วนที่ต่ภาคการพิมพ์หรือคณะกรรมการการพิมพ์ ที่ คณะกรรมการ
 แก้ไข ขึ้นมาใหม่ นั้นเป็น วัชการซึ่ง จะบริหารให้เป็นไปใน ทางตั้งเดริ

ฐานการประพันธ์ทั้งในเรื่องสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ เรื่องสถาปนาก
 รมการพิมพ์หรือกรรมการพิมพ์นั้นเป็น วิจารณ์ซึ่งอาจที่จะ ปรณัตกกันได้
 และขอพระเจ้าอาจะยื่น ันรายงานการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
 ในวันนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็
 ได้กล่าวไว้ในการที่จะรับหลักการในตอนนี้ ว่าเป็นหลักการกว้าง ๆ
 ให้มีการปรณัตกกันได้ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็
 ได้ ปรณัตกมาว่า อย่าเรียกว่า สถาปนากพิมพ์เลย ขอให้เรียกว่า
 กรรมการพิมพ์ก็แล้วกัน นี้ทางรัฐบาลเองก็เข้าใจถูกต้องกับร่าง
 เติมนของผู้เสนอแล้ว ข้าพเจ้าเองเป็นคนหนึ่งที่รับรองร่าง เติมนั้น ใน
 การที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ นี้ข้าพเจ้าได้ พยายามที่จะแทนความ
 รู้ดีกันร่วมกันระหว่างข้าพเจ้ากับ ผู้เสนอนั้นอยู่ทุก ๆ ี่ก้าว เพราะ
 ฉะนั้น ข้าพเจ้าหวังใจว่าสภาฯ นี้จะไม่เข้าใจผิด ว่าคณะกรรมการได้
 ออกนอกถ่วงอกทางไปจากเดิม ทนมาตั้งปัญหาว่าในการที่จะตั้ง
 ฐานการประพันธ์ นั้นเราควรจะมีสถาปนากพิมพ์หรือคณะกรรมการ
 พิมพ์ คณะกรรมการนี้จึงได้ พิจารณาได้ เติงกันเป็นอันมากถึง
 เรื่องนี้ และในที่สุดก็เห็นเราเพียงแต่เบียดขึ้นชื่อเดียว อย่าเรียกว่าสถา
 เติมน จะใหญ่โตเกินไป เรียกว่าคณะกรรมการพิมพ์ก็แล้วกัน จึง
 ได้มาเขียนชื่อเดียวใหม่ เมื่อจะเรียกว่าคณะกรรมการพิมพ์ และ
 ปรากฏว่าความมุ่งหมายของผู้เสนอและของสภาฯ นี้ อันที่จริง ก็เกี่ยว
 เนื่องกับพระราชบัญญัติการพิมพ์เดิม เช่นนั้นแล้วคณะกรรมการจึง

ได้ตกลงว่าเราไม่น่าจะแยกเป็นพระราชบัญญัติต่างหากชั้น ควรจะได้
 เป็นพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๗๐
 ที่มียุติแล้ว เพราะบทบังคับซึ่งในร่างเดิมของหัตถวงวิธีบริษัทนั้นก็ได้
 บังคับให้ใช้มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๘ มาบังคับ ก็ของพระราช
 บัญญัติการพิมพ์นั้นเอง ก่อนที่จะแก้ไขนั้นขอเรียนว่า คณะกรรมการ
 ได้พยายามตรวจสอบคุณค่าอภิปรายในสภาอย่างถี่ถ้วน จนเป็นที่ตั้ง
 แดงใจได้เท่าที่สมควร ทบทวนหาว่า เมื่อได้แก้ไขมาแล้วเช่นนี้
 ก็น่าพระราชบัญญัติเก่าของหัตถวงวิธีบริษัทหรือไม่ คณะกรรมการ
 ของเราออกตัวอย่างให้เพียงสัก ๒ ข้อ คือในร่างใหม่ ในมาตรา
 เราได้ระบุถึงในการให้คำปรึกษาหารือในการที่ เจ้าพนักงานการพิมพ์จะ
 บริหารงานไปตามมาตรา ๒๕ คือเรื่องเช่นเซอร์หนังสือพิมพ์ ในเวลานี้
 พระราชบัญญัติการพิมพ์บอกว่า เมื่อเจ้าพนักงานการพิมพ์ต้องการจะ
 เห็นเซอร์หนังสือพิมพ์ ชนมาแล้วเขาไม่ต้องปรึกษาใคร เขาเห็นเซอร์
 ได้ทันที แต่ในร่างใหม่นี้เราได้ร่างไป เขาอาจจะไปปรึกษาคณะ
 กรรมการการพิมพ์ได้ ในเมื่อเห็นว่ากรณีเป็นที่สงสัย จริงอยู่เราไม่ได้
 บังคับเขา ถ้าเราบังคับเขา นั้นจะเป็นการแซกแซงไปในการบริหาร ซึ่ง
 รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบในความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในมาตรา ๕
 ของมาตรา ๑๓ คงที่ถ้าพิจารณาเห็นว่า สภาฯ นั้นยอมจะเห็นแล้วว่าพระราช
 บัญญัติที่ร่างเข้ามาใหม่นี้ดีกว่าเดิม ซึ่งพวกเราร่างไป เพราะร่าง
 เดิมไม่ได้บอกว่าจะเห็นเซอร์แล้วควรจะมาปรึกษาหารือเสียก่อน นี้

ข้อหนึ่ง ทนออกข้อหนึ่ง ในมาตรา ๕ อนุมาตรา ๓ เราอ้างถึงมาตรา ๒๔
 ของพระราชบัญญัติ การพิมพ์ ซึ่งว่าเจ้าพนักงาน งานการพิมพ์ มีอำนาจ ที่จะ
 ออกคำสั่งห้ามการออกโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทหาร
 หรือเกี่ยวกับการเมืองระหว่างสยามกับต่างประเทศแล้วแต่กรณี” นี้
 เราก็ทำได้อย่างสบายใจเหมือนกัน ตามพระราชบัญญัติเดิม แต่ในร่าง
 ใหม่ของเราบอกว่าเอาละ เราจะไม่เข้าแซกแซงละ เพราะเป็นเรื่อง
 สำคัญ อาจจะเกิดความไม่สงบเรียบร้อยได้ แต่เมื่อได้สั่งการไปเช่น
 นั้นแล้ว เราจะไม่ยอมให้เจ้าพนักงานการพิมพ์แซกคำสั่งไว้ตั้ง ๒-๓ ปี
 เราจะให้คำปรึกษาได้ คณะกรรมการ การพิมพ์ นี้จะให้ คำปรึกษา
 หรือได้ หนังสือพิมพ์ ทงหลายยอมจะเห็นผลดียิ่งขึ้นกว่าเดิม แต่ก็มี
 อีกข้อหนึ่งที่ท่านสมาชิกขังใจว่า ในร่างเดิมนั้น เราไม่ได้บอกให้
 รัฐบาลเป็นผู้ตั้งสภาการพิมพ์ แต่ในร่างใหม่นี้เราบอกให้ รัฐบาล
 เป็นผู้ตั้งคณะกรรมการการพิมพ์ ขอนไม่ใช้เราจะเอาอำนาจการตั้ง
 คณะกรรมการการพิมพ์ ไปยื่นให้รัฐบาลหามิได้ แต่เป็นด้วยร่างเดิม
 ไม่ทราบว่ามีสภาผู้แทนราษฎรตั้งหรือรัฐบาลตั้ง บอกว่าให้ตั้งแล้วถ้า
 จะพูดตามความหมายของกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาด
 ไทยนั่นเองเป็นคนตั้ง เพราะใน ตอนท้าย บอกว่าให้ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษา การให้เป็นไป ตาม พระราชบัญญัตินี้
 จึงได้บอกให้ รัฐบาลเป็นผู้ตั้ง ขอนก็อาจจะเห็นผลดีขึ้นได้ เหมือน
 กัน ส่วนที่บอกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบบังคับชน ก็เมื่อเราได้

แก้ร่างพระราชบัญญัติ^{๕๘} เป็นร่างพระราชบัญญัติ การพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว บทบังคับก็อยู่ในพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึง แต่กรรมการการพิมพ์ตามร่างใหม่นี้ไม่ใช่กรรมการที่เขาไปแซกแซงฝ่ายบริหารซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าเราตั้ง กรรมการแซกแซงฝ่ายบริหารในเรื่องความสงบเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลก็ย่อมจะไม่เห็นด้วย คือเขาไปขัดขวางรับผิดชอบในเรื่องความสงบเรียบร้อยนั้นถ้าเกิดเหตุขึ้นแล้วรัฐบาลก็จะบอกว่าข้าพเจ้าไม่รับผิดชอบคนเดียว นี่อย่างไรกรรมการของท่าน ซึ่งกรรมการนี้ไม่ใช่ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายสภาฯ อะไรทั้งนั้นจะเข้าไปแซกแซงแย่งเรารับผิดชอบอย่างไรได้ เพราะฉะนั้นจึงมีหน้าที่เพียงแต่ให้คำปรึกษาหารือ ตรงกับความประสงค์ของร่างเดิมแล้ว ไม่ได้ผิดแปลกไปเลย ส่วนในปัญหาว่าเหตุใดจึงไปลดมาตราทำให้อำนาจคณะกรรมการนคราบทมรยาตแห่งสิ่งพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์เดี่ยวนั้น ได้มีการมาจัดการขแรงแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าใคร่จะขแรงเพิ่มเติมว่า เราควรจะมีใคร่ครวญมากอยู่เหมือนกัน และในที่สุดเห็นว่าภารกิจสภาผู้แทนราษฎรจะออกกฎหมายด้อย ๆ หยิบยื่นอำนาจไปให้แก่บุคคลหมู่หนึ่ง เหล่าหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่รัฐบาลและสภาผู้แทนราษฎรไม่มีทางที่จะควบคุมได้นั้น ถ้าเขาไปออกบทมรยาตรัดกับประโยชน์ของราษฎรอันชอบธรรมแล้ว จะไปรดว่าอะไร สภาฯ นั้นไม่มีอำนาจจะควบคุมได้ เมื่อออกไปแล้วก็เป็นกฎหมาย เพราะได้บอกว่าจะถ้าใครละเมิดบทมรยาตนั้นแล้วให้ใช้มาตรา ๑๑ และ ๑๘ บังคับ คือ

เซ็นเซอร์หรืออินไบออนูญาคเป็นต้น ถ้าเขาออกบทมรยาตไปรัคกับ
 ราษฎร คือหนังสือและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ นั้นแล้ว จะไปรดว่าอะไร เรา
 ไม่มีอำนาจจะควบคุม เพราะไม่ใช่รัฐบาล เป็นแต่คณะบุคคลหมู่หนึ่ง
 ซึ่งทำหน้าที่ปรึกษาของรัฐบาลในเรื่องเหล่านั้นแหละแหละเป็นข้อที่
 กรมมาธิการคิดว่าถ้าภาวนี้คงจะได้ เข้าใจ แจ่มแจ้งแล้วในเหตุผลที่เรา
 ได้แก่ว่างพระราชบัญญัตินี้มา

น.ค. หดวงข้าราชการสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย กล่าววว่า โดยที่มีท่านกรมมาธิการผู้หนึ่งได้อภิปรายเกี่ยว
 เนื่องถึงคำแปรญัติติของรัฐบาล ก็อาจจะทำให้มีความเข้าใจผิด ขอ
 เสนอตั้งว่า รัฐบาลแปรญัติติว่าไม่ควรจะเรียกวว่าสภาการพิมพ์ และ
 ให้เรียกวว่าคณะกรรมการการพิมพ์นั้น ก็ด้วยคำแนะนำของรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คำว่า "สภา" เราต้องการจะมี
 ไว้คำเดียวเท่านั้น คือสภาผู้แทนราษฎร หมายความว่าไม่มีคำสภา
 ไปใช้ที่ไหนเรียกวว่าเป็นสภาอีก และคำว่าสภาเราก็ได้พยายามเด็กหมด
 แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นคำที่ตั้งใจเพื่อให้เกิดความสับสนแก่สภานี้เท่านั้น ไม่
 ใช้มีความมุ่งหมายเป็นอย่างอื่น ทนมาพูดถึงร่างพระราชบัญญัติคณะ
 กรมมาธิการได้ทำมานี้ ในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้อง
 เกี่ยวถึงการรักษา ความสงบเรียบร้อย ภายใน และมีหน้าที่จะต้อง
 บริหารตามพระราชบัญญัติการพิมพ์ ก็รัฐสภาอยู่ตั้งแต่เมื่อได้อภิปราย

ก่อนที่จะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัติ ข้าพเจ้าจำได้ว่าข้าพเจ้าได้
 เคยอภิปรายว่าญัตติร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิก คือญัตติร่าง
 พระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ที่ได้เสนอขึ้นมาหนึ่งครั้ง และ
 ข้าพเจ้าก็ยังสงสัยในขณะนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัตินั้นจะมีประโยชน์
 แก่หนังสือพิมพ์หรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ตั้งข้อสงสัยว่า เปรียบ
 เหมือนเป็นคาบต้องลม อาจจะมีคุณก็ได้หรืออาจจะมีโทษก็ได้ แต่ข้อ
 แง่หนึ่งในฐานะที่จะต้องรักษาความสงบภายใน ข้าพเจ้าก็ได้ชี้ให้เห็น
 ถึงความยากลำบากว่าในหน้าที่กษัตริย์แทนราษฎร ได้มอบหมายให้
 กระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่อันหนึ่ง กระทรวงมหาดไทยควรจะบริหาร
 งานให้เป็นไปตามความมอบหมายของสภาผู้แทนราษฎรด้วยไม่มีอะไร
 เป็นอุปสรรค ขัดขวาง เพราะเหตุว่าถ้าแม้ว่ากระทรวงมหาดไทยได้
 บริหารไป เป็นการนอกเหนือ กฎหมาย และไม่ต้องด้วยนโยบาย ของ
 สภาฯ สภาฯ ก็มีวิธีการที่จะควบคุมอยู่ เพราะฉะนั้นจึงได้ตั้งข้อ
 สงสัยนโยบายที่สภาฯ ได้มอบหมายไป ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องชี้แจง
 ทนในร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการได้ทำมาแล้ว ข้าพเจ้าได้พยายาม
 พิจารณาในอันที่จะให้เป็นประโยชน์แก่หนังสือพิมพ์ แต่ในขณะเดียวกัน
 ก็ย่อมก่อให้เกิดความไม่สงบ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ของ
 รักษา ได้ทราบมาว่ากรรมาธิการชุดนี้ ได้ทำงานด้วยความยากลำบาก
 และทำด้วยความพิถีพิถันระหว่าเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะเหตุว่าในร่าง
 พระราชบัญญัติเดิมหนึ่งมีสองสิ่งอยู่ในพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งสิ่งที่จะ

ต้องนั้นมีชีวิตกันอยู่ในตัว กรรมจากการที่ย่อมทำมาไม่ได้ด้วยเอง ข้าพ
 เจ้าได้ชี้ให้เห็นในขณะนั้นแล้ว แต่ที่ว่าเมื่อสภาฯ ได้ลงมติรับหลักการ
 ไปแล้วก็เข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของ กรรมจากการที่จะทำขึ้นมา เมื่อ
 กรรมจากการทำขึ้นมาแล้ว ข้าพเจ้าในครั้งแรกก็คิดใจในเรื่องแบบ คือ
 ว่ากรรมจากการจะทำมาชอบหรือไม่ แต่เพื่อให้ได้ประโยชน์สัมบูรณ์
 ประสงค์ของสภาฯ คือเพื่อให้ได้ประโยชน์แก่หนังสือพิมพ์ ตามสมควร
 ในที่นี้ข้าพเจ้าก็จะไม่กล่าวในเรื่องแบบ คือเพราะอย่างยิ่งในเรื่อง
 เรื่องอำนาจตราบทมรยาท ซึ่งในคำอภิปรายของสภาฯ ข้าพเจ้าได้
 ทบทวนและได้มีมติมาชี้แจงว่าเป็นหลักการอันหนึ่ง ในเรื่องตรา
 บทมรยาท แต่การตราบทมรยาทนั้นก็เป็นอีกอันหนึ่ง ที่เป็นแต่เพียง
 การอภิปรายที่หวังว่าจะเป็นภัยแก่หนังสือพิมพ์ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่คิด
 ใจถ้าแม้ว่าสภาฯ เห็นว่าพอจะผ่าน พระราชบัญญัตินั้นไปได้แล้ว ใน
 หน้าที่กระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าก็ขอที่จะอภิปรายแต่เพียงเล็กน้อย
 คือในมาตรา ๓ ในเรื่องการตั้งกรรมการ ซึ่งได้ระบุลงไปว่า ผู้ชำนาญ
 การหนังสือพิมพ์ ผู้ชำนาญการแต่งหนังสือ และอะไรต่างๆ ซึ่งยาก
 ในการบริหาร ก็ขอแก้เป็นอย่างเดิม คือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 กับอีกมาตราหนึ่งคือในเรื่องความสงบเรียบร้อย ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่า
 ว่าเมื่อสภาฯ ได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่ในเรื่องความ
 สงบเรียบร้อย เพราะฉะนั้นในเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยก็

ได้มีบัญญัติไว้แล้วในกฎหมายลักษณะอาญาและกฎหมายอื่น ๆ ก็เมื่อ
 การใดผิดกฎหมายเหล่านั้นแล้วก็เป็นหน้าที่กระทรวงมหาดไทยที่จะต้อง
 บริหารไปตามนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ ตามที่ประชุมว่า เกี่ยวกับ
 ความสงบเรียบร้อยหรือไม่ ท่านกรรมการผู้กล่าวที่หลัง นั้นก็ได้
 กล่าวว่า ไม่เกี่ยวข้อง คือกรรมการ ชุดนั้นหน้าที่จะปรึกษาหารือใน
 ศักดิ์ธรรมเท่านั้น และถ้าท่านสมาชิกจะอ่านในร่างพระราชบัญญัติของ
 ผู้เสนอ คือในเหตุผลแล้ว ท่านสมาชิกจะเห็นได้ว่าได้บัญญัติไว้แต่ใน
 ศักดิ์ธรรมเท่านั้น หาได้กล่าวไว้ในเรื่องความสงบเรียบร้อยไม่ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าก็มีข้อคิดใจอยู่ข้อหนึ่ง คือในเรื่องความสงบเรียบร้อย ซึ่ง
 ความจริงในเรื่องนี้จะไม่คิดใจก็ได้ เพราะเหตุว่าไม่มีการบังคับประ-
 การใด แต่เป็นการเสียหลักการ เพราะเหตุว่าเมื่อเราได้ตั้งกรรมการ
 ชุดไปแล้วเช่นกรรมการจะไม่มีอะไรก็ได้ คือของออกก็ได้ ไม่ร้องขอ
 ก็ได้ และจะให้มีการชุกหนึ่งเข้าใบเสนอกระทรวงมหาดไทย ผู้บริ-
 หารกับสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ในหลักการโดยทั่ว ๆ ไปก็เป็นกรณี
 ชอบ และข้าพเจ้าขอมติว่าถ้าสภาในการที่จะกระทำเช่นนั้นแล้ว ก็
 ขอมติเปิดองความรับผิดชอบ ของกระทรวงมหาดไทยในเรื่องความ
 สงบเรียบร้อย ว่าได้มีการชุกหนึ่งเข้ามารับผิดแทนกระทรวง
 มหาดไทยในเรื่องนี้

ที่ประชุมหยุดพักเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๕๓ นาฬิกา.

ประธานสภาฯ มิกิจชระ จึงได้มอบให้พระยามานวราชเสวี รอง
ประธานสภาฯ คนที่ ๑ ดำเนินการประชุมต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าววา พิจารณาต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ปัญหาในเรื่องพระราชบัญญัติการพิมพ์ เราดูเหมือนกัน
มาถึงจุดอันเดียวกันแล้ว ความประสงค์ของกรมการกับความประ
สงค์ของข้าพเจ้าตรงกัน ในทางที่เรามุ่งหมายที่จะส่งเสริมเสรีภาพของ
หนังสือพิมพ์ ให้ดีขึ้น กรมการบางท่านได้กล่าวคำรู้สึกเห็นใจใน
ทางที่ว่าสมาชิกได้กล่าวว่า คณะกรมการได้เดินออกนอก ถู้ออก
ทางนั้นความจริงสมาชิกได้กล่าวด้วยความบริสุทธิ์ใจ ถ้าหากว่าการ
ออกนอกถู้ออกทางนั้น โดยเหตุผล กล่าวคือว่าเมื่อได้พิจารณาหัด
การของร่างพระราชบัญญัติ ของหลวงวรนิติฯ ที่เสนอมานี้ คือสภาฯ นั้น
มีความมุ่งหมายว่าเพื่อส่งเสริมฐานะการประพันธ์ ให้ดีขึ้น นั้นเป็นจุด
มุ่งหมาย แต่คณะกรมการ ๒ ท่านกล่าวว่า หัดการนั้นมันแต่เพียง
ให้มีคณะกรรมการเพื่อให้คำแนะนำแก่เจ้าพนักงานการพิมพ์ ขอนนเป็น
บทบัญญัติในพระราชบัญญัติไม่ใช่หัดการ เพราะฉะนั้นถ้อยคำที่
กรมการ ๒ ท่าน ได้กล่าวนั้นจึง ไม่ถูกหัดการ ที่สภาฯ นี้ได้รับไว้
แต่หัดการที่สภาฯ นี้รับไว้ก็ควรที่จะส่งเสริมฐานะการประพันธ์ ให้
ดีขึ้นแต่ถ้อยคำที่สมาชิกอภิปรายนั้นส่วนมากกล่าวว่า การประพันธ์

มุ่งหมายเฉพาะอย่างยิ่งหนังสือพิมพ์ ทบปัญหาจึงมีวาทกรรมที่เรามีคณะ
 กรรมการการพิมพ์ จนหนังสือพิมพ์ให้ความเห็นแนะนำในเมื่อพนักงาน
 การพิมพ์ของชอกก๊อ หรือว่ามีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นแนะนำตามท
 เห็นสมควรก็ได้ ตามอนุมาตรา ๒, ๓ และ ๕ นั้นจะเป็น การตั้งเสรี
 ชูานะ ของการ ประพันธ์ ให้ดี ยิงชน หรือไม่ ขอให้ท่านดำริก็ได้
 พิจารณา พระราชบัญญัติโดย รอบคอบว่าข้อความเพียงเท่าที่ให้มีคณะ
 กรรมการการพิมพ์ จนมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นแนะนำแก่เจ้าพนักงาน
 งานการพิมพ์นั้น จะเป็นทางตั้งเสรีมิให้การประพันธ์ ดั้นหรือไม่เพียงใด
 ข้าพเจ้ารู้สึกปลงใจ เป็นอันมาก ที่คณะกรรมการ ผู้กั้นในหลักการ
 จนเกินไป แต่หลักการนั้นท่านผู้กั้นในบทมาตรามากกว่าหลักการของ
 เจ้าของนิติบัญญัติได้เสนอไว้ เพราะว่าท่านกรรมการตั้งจนมากถึง๖ท่าน
 ได้เป็นหนังสือพิมพ์มาแล้ว ในข้อข้าพเจ้ากรู้สึก จนบัญญัติที่จะ
 ช่วยให้ผู้ประกอบการประพันธ์ ดั้นหาได้ ไม่ ก็เป็นปัญหาอยู่ เราได้อภิ
 ปรายกันในทางที่เอาด้วยแต่สภาพของหนังสือพิมพ์เราไม่น้อย ข้อความ
 น้อยนั้น มีน้อย ประการใดเราปรึกษกันอยู่โดยทั่ว ๆ ไปว่า เรามีพระราช
 บัญญัติการพิมพ์ฉบับใหม่โดยนิติบัญญัติ เราดั้นโดยสถิตินั้น การเซ็น
 เซอร์และการเปิดโรงพิมพ์น้อยลง ก็ประสงค์ว่าหนังสือพิมพ์นั้นประดุจ
 หนู พระราชบัญญัติการพิมพ์ประดุจแม่ เมื่อแม่ออกมาพาดำอยู่แล้ว
 หนูจะชุกชอนได้อย่างไร เมื่อหนังสือพิมพ์ประดุจหนู ถ้าไม่มีแม่
 เมื่อไรด้หนูก็จะของเมื่อนั้น เดียวน พระราชบัญญัติการพิมพ์ นเบนแม่ท

คุ่มกรองอยู่ แทนที่หนูจะวิ่งเดินไต่หนูนั่งถ่มมูกตจวหนี และขอที่เราจะ
 ต้องพูด เราปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้เสรีภาพของ หนังสือพิมพ์ มอญ
 เพื่อทำตัวเป็นกลาง ว่าด้วยศีลธรรมของหนังสือพิมพ์ ที่เป็นหนังสือ
 พิมพ์ ทดแถมกตองทำตนเป็นกลาง เคียงจนพระราชบัญญัติการพิมพ์ ที่
 มอญนั้น เปรียบประดุจแมงที่คอกยคุ้มกรองหนูไม่ให้กระนอง เมื่อเป็น
 เช่นนั้นแล้วทำไมจึงได้เสนอพระราชบัญญัติการพิมพ์นี้ ในการอภิ-
 ปรายนั้น เราอย่าพูดถึงพระราชบัญญัติการพิมพ์เลยว่าดีหรือไม่ดีเพียง
 ไต เพราะว่าสติปัญญาจะคุ้มกรองหรือจะมีคปากเราว่าดีหรือไม่ดีเพียงใด
 แต่การสติปัญญาได้ถูกบังคับโดยเหตุการณ์ตามที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว
 แต่ที่ว่า พลังงาน การพิมพ์นั้นได้ ใช้สิทธิและหน้าที่ตาม กฎหมายโดยให้
 เสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่เรียกว่า เสรีภาพในทางความ
 กิดความเห็นเป็นไปอย่างเสรีแต่ก็จะดีขึ้น แต่ที่ว่าเสรีภาพของเราที่มี
 อยู่ นั้นเราลอมอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย กฎหมายนั้นมีอะไร เรา
 มีกฎหมายสภาการพิมพ์ว่าเสรีภาพถูกจำกัดเพียงแค่นั้น เพราะฉะนั้น
 เราจะเห็นว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับไม่ได้กระทำตนให้ พอเพียงที่จะกระ-
 ทำตนเป็นกลาง ซึ่งข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะระบุนามในที่นี้ และบาง
 ฉบับก็กระทำตนเป็นกลางซึ่งน่าจะได้รับความชมเชยจากประชาชน โดย
 เหตุฉะนั้นข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะให้ หนังสือพิมพ์นั้นทำตนเป็นกลาง
 ใช้เสรีภาพในการวิกรมรัฐบาตด้วยใจที่เป็นกลางยิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะ
 สัมกับที่เราได้มาสู่ระบอบประชาธิปไตยอันสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้แหละเดชะมา

๓๒ คนจึงได้รับรองในพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ เพื่อ ความมุ่ง-
 หมายที่จะให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในการโฆษณาใน
 หนังสือพิมพ์ได้เป็นไปโดยเสรี เพื่อจะได้ให้เข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย
 อันสมบูรณ์ ก็เมื่อคณะกรรมการร่างกฎหมายมาในทำนองว่า ตั้ง
 คณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งประจำเป็นเครื่องใช้ ตั้งขึ้นไว้สำหรับจะ
 ให้ความคิดเห็นเมื่อเขาขอ ถ้าเขาไม่ขอทำอะไรไม่ได้ จริงอยู่
 สมาชิกคนหนึ่งกล่าวถึงว่าเคยหนึ่ง เมื่อเขาอาจจะขอความคิดเห็น
 ก็ได้ แต่ข้าพเจ้าขอแย้งกล่าวไว้ ถ้าเขาไม่อาจจะขอความคิดเห็น
 เห็นแล้ว เราจะทำอย่างไร เพราะว่าเราไม่มีบทบัญญัติว่าการลงโทษ
 ตามมาตรา ๓๓, ๓๘, ๒๓ และ ๒๕ ตามพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์
 คณะกรรมการนั้นจะต้องให้คำปรึกษาหารือ หรือขอคำปรึกษาหารือ
 จากคณะกรรมการ นี้ถ้าเรามีบทเช่นนั้นก็ไม่มีปัญหา แต่ที่ว่ามี
 ๒๓ ก็ไม่ขอเพราะว่ารัฐบาลจำกัดซึ่งรับผิดชอบในความสงบเรียบร้อย
 ของประชาชน แต่ปัญหาว่าความสงบเรียบร้อยของ ประชาชนกับ เสรี-
 ภาพอันสมบูรณ์ เมื่อเรากล่าวว่าประชาธิปไตยนั้นปรารถนาอย่างไร
 เมื่อเรากล่าวว่าระบอบประชาธิปไตยเสรีภาพอันสมบูรณ์ เราต้องใช้ภายใน
 ขอบเขตคือ ความสงบเรียบร้อย แต่ปัญหาว่าเราได้ ใจ หนังสือพิมพ์
 เพียงไรหรือไม่ เมื่อเราได้ ใจแล้วไม่เป็นปัญหา ขอให้ตีพิมพ์กันด้วย
 ความเห็นอันตรงกันทีเดียวเรากล่าวมาในบันไดประชาธิปไตย
 ตั้งแต่ เมื่อเรามีพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ เมื่อเรามีเจ้าพนักงาน

งานการพิมพ์ ในทางที่จะ คิดแต่การพิมพ์ ในทาง ที่จะบังคับบทประพันธ์
ในการโฆษณาทั่ว ๆ ไป เช่นนี้ เรามีเสรีภาพอะไร โดยเหตุเหล่านี้ข้าพ
เจ้าจึงเห็นว่า ที่กล่าวว่าคุณกรรมการเดินนอกทางนั้นท่านอย่าเสีย
ใจเลย เรากล่าวด้วยเหตุผล

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าคุณมีความมุ่งหมายอย่างไร

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี
กล่าวว่า ความมุ่งหมาย ก็คือว่า คณะกรรมการ นี้ได้ พิจารณา ออก
หลักการที่สภาฯ นี้ได้ มอบหมายไป แต่จึงไม่ควรที่จะ รับรายงานของ
คณะกรรมการนี้ไปพิจารณาต่อไป ส่วนเมื่อไม่รับรายงานนี้แต่ก็เป็น
ปัญหาโยงถึง ว่าเราจะตั้งให้ กรรมการนี้ พิจารณาใหม่ หรือตั้ง คณะ
กรรมการใหม่พิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าคุณขอให้ท่านฟังกรรมการ

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมการ กล่าวว่าคุณในฐานะที่ข้าพ
เจ้าเป็น สมาชิก สภาฯ และได้ รับความไว้วางใจไป จาก สภาฯ นี้ให้เป็น
กรรมการด้วยคนหนึ่ง ขอประธานชี้แจงว่าเรื่องขอให้เราเลือกตั้ง
หลักการที่ว่า เพื่อจะตั้งเสริมฐานะการพิมพ์ ให้ดีขึ้น ทั้งที่เกี่ยวกับ
การพิมพ์และหนังสือพิมพ์ คณะกรรมการได้ ระดมถึง หลักข้อนี้เป็น
หนักหนา และในองการพิจารณานั้นได้ พิจารณากันโดยรอบคอบและ

ได้พิจารณาโดยความลำบากยากเย็นเหลือเกิน เมื่อहतกเกณฑ์เป็นคง
 ได้เรียนให้ทราบแล้ว เรายังได้เอาพระราชบัญญัติเดิมมาเพื่อเป็น
 แนวทางที่จะปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ของท่าน ท่าน
 อย่างว่าพระราชบัญญัติเดิมที่เราขอรับหลักการมานั้นก็แต่เพียงว่าให้
 มีสภาการพิมพ์ขึ้นเพื่อให้สามารถบริหาร ความประสงค์ ในข้อที่ ๓
 และความประสงค์ ในข้อที่ ๔ เพื่อให้สภาการพิมพ์สามารถบริหารใน
 เรื่องการลงโทษคดี ในเรื่องที่จะตั้งกรรมการขึ้นอย่างไรก็ดี พระราช
 บัญญัติเดิมทำได้ มีบัญญัติไม่ และเราก็จะให้ พระราชบัญญัตินั้นได้
 รอบคอบถูกต้องจน กรรมการขึ้นได้เต็มในการที่จะตั้งกรรมการขึ้น
 ได้โดยวิธี ส่วนที่จะให้มีบทลงโทษนั้น เมื่อพระราชบัญญัติเดิมไม่มี
 บทให้ลงโทษอย่างหนึ่ง และเมื่อสภาการพิมพ์ ไม่มีหน้าที่ในทางบริหาร
 หนึ่งอย่างหนึ่ง และเมื่อนโยบายของสภานั้นได้มอบไว้แก่รัฐบาล
 แล้วสภาการพิมพ์นั้นเป็นสิ่งที่ควรจะอยู่ในความบริหารหรือในความ
 ควบคุมของรัฐบาล เพราะถ้ารัฐบาลกับสภาผู้แทนราษฎรนั้นย่อมมี
 ความสัมพันธ์ และควบคุมกัน ในทางนโยบาย เมื่อเราไม่สามารถจะ
 มอบนโยบายให้บุคคลอื่น นอกจากรัฐบาลได้แล้ว ในการที่จะให้มี
 กฎหมายเรื่องสภาการพิมพ์ ให้สภานั้นมีบทที่จะตราบทมรรยาทก็ดี ที่จะ
 ให้อำนาจเรื่องการลงโทษคดี เราย่อมทำไปไม่ได้ กรรมการผู้หนึ่ง
 ได้กล่าวแล้วว่าสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการมาในดวงเพียงใด เราได้
 ทำไปในเรื่องเพียงนั้น เราจะออกนอกวงไม่ได้ เราได้เคารพต่อความ

เห็นของท่านแล้ว ว่าสำหรับเหตุการณ์ในข้อ ๒ ตามพระราชบัญญัติ
 เดิมว่าให้ทราบทรมรยาทนั้น ขอประทานเรียนเพิ่มเติมว่า ในเรื่องตรา
 มทรมรยาทนั้น ถ้ามีบทลงโทษควบคุมด้วยแล้วก็เหมือนเป็นกฎหมาย
 ล้อมหนึ่ง ท่านทั้งหลายย่อมทราบแล้วจากกฎหมายนั้นเป็นฝ่ายที่อยู่ในอา-
 มราชซึ่งมีบัญญัติ ตามระบอบการปกครองทั่วไปอำนาจนิติบัญญัตินั้น
 ล้อมผู้แทนราษฎรย่อมหวงแหนหนักหนาหายอมให้ ใครมีอำนาจในทาง
 นิติบัญญัติไม่ เราก็ได้สังเกตความศักดิ์สิทธิ์ของท่านไว้แล้ว ท่าน
 จงมาซักเมื่อกันได้อดจางถึงเหตุการณ์และข้อความเข้าใจนั้น กรรมาธิ-
 การขอรับว่าท่านข้อความเข้าใจนั้นถูกต้อง แต่ในเรื่องที่ว่ากรรมา-
 ธิการออกไปนอกทางนั้นขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง กรรมาธิการได้
 เรียนแล้วว่า กรรมาธิการได้ยกเอาความประสงค์ ๒ ข้อในพระราช-
 บัญญัติเดิมขึ้นมาพิจารณา ตามข้อ ๑ นั้นเราเห็นว่ามิใช่ช่องทางที่จะไป
 ได้ และเราก็ทำให้ท่านรอบคอบแล้วในอนุมาตรา ๒ และ ๓ มาตรา
 ๕ ว่าในอนุมาตรา ๓ ในเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อยนั้น
 ถ้าไม่เราไม่เขียนลงไปว่าให้รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงมหาดไทยรับคำ
 ปรีกษาจากกรรมาธิการการพิมพ์ ถ้าเราเขียนลงไปเช่นนั้นไม่ได้ ก็
 โดยที่เรียนให้ทราบแล้วว่าใน การที่จะให้ รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง
 มหาดไทยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในความสงบเรียบร้อยของประเทศชาติมา
 ปรีกษากับบุคคลภายนอกนั้น อันบุคคลนั้นไม่ได้มารับผิดชอบจากสภา
 ผู้แทนราษฎร นั้นเป็น เรื่องที่เราให้ไม่ได้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสงบ

เรียบร้อย แล้วให้ส่งภาพพิมพ์ มีอำนาจให้คำปรึกษาในเมื่อเจ้าพนักงาน
 การพิมพ์หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยร้องขอ ก็จำเป็นจะ
 ต้องให้ทำเช่นนั้น ถ้าหากว่าให้คำปรึกษาเสียก่อนแล้วท่านนึกหรือไม่
 ว่าความสงบเรียบร้อยอาจจะเกิดขึ้นแล้วมีวงจำกัดเพียงใด อาจจะต้อง
 หรือแต่งคงกลุ่ม ๆ ขึ้นแล้วไม่ทันที่จะไปปรึกษาหารือ ซึ่งจำเป็นที่รัฐ-
 มंत्रीว่าการ กระทรวงมหาดไทยจำเป็นต้องสั่งการ โดยเด็ดขาด ในเรื่อง
 ความสงบเรียบร้อยของแผ่นดิน ขอให้เรานึกว่าถ้าเราเป็นรัฐบาลหรือ
 เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะต้องรับผิดชอบโดยตรง
 แต่จะต้องไปรับแก้บุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งไม่ใช่คณะรัฐบาล ใครจะทำให้
 ในเรื่องเสรีภาพของหนังสือพิมพ์นั้นเราพิจารณากัน เป็นหนักหนาในอง
 กรรมาธิการก็ได้ มีคณะหนึ่งสื่อพิมพ์อยู่เป็นจำนวนมาก แต่ในเรื่อง
 การที่จะให้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เพียงใดนั้น ระหว่างเสรีภาพกับความ
 สงบเรียบร้อยนั้นเราจำเป็นจะต้องแบ่งสรรปันส่วนให้เหมาะสม ถ้า
 เมื่อไปทางเสรีภาพแล้ว เสรีภาพที่ได้มากเกินไปแล้วไม่อาจจะได้
 เสรีภาพเลย เสรีภาพที่ให้ไปพอประมาณนั้นแหละจะได้สิ่งอื่นได้ ซึ่ง
 เสรีภาพ เพราะฉะนั้นในการที่จะให้เสรีภาพแก่ใครแล้ว เราจำเป็นจะต้อง
 ระมัดระวังความสงบเรียบร้อยให้มากในขณะเดียวกัน และคณะกรรมา-
 ธิการก็ได้ระมัดระวังความสงบนั้นแต่ก็ได้เขียนลงในเรื่องที่จะให้พระ
 ราชบัญญัตินั้นออกไปหรือไม่ หรือจะไม่ให้ออกไป หรือจะตั้ง คณะ
 กรรมาธิการใหม่ กรรมาธิการคณะนั้นยอมบอไว้ในความดีริของท่าน
 เราไม่ได้เถียงประการใด เราเคารพต่อความเห็นของท่านเสมอ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ในเรื่องนี้ พุดใน หลักการ
มานานแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าตามข้อบังคับข้อ ๓๑ ว่าในการ พิจารณา
วาระที่ ๒ ให้ปรึกษาตามลำดับ มาตรา บัดนี้ข้าพเจ้า อยากจะให้พูด
เฉพาะในเรื่อง แต่ก็ยังไม่ตกลงต่างคน ต่างไปเอากันใหม่ ตั้งแต่พระ
ราชบัญญัติสภาการพิมพ์ ตรงไหนไม่ชอบก็ว่ากันเป็นมาตราไป

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้าเห็นด้วย ข้าพเจ้าขอสนับสนุนความเห็นของท่านประธาน แต่
ขอสนับสนุนคณะกรรมการด้วย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่มีใครขัดข้อง

นายกิมทะ นรินทพานิช ผู้แทนราษฎร จังหวัด นครราชสีมา กล่าวว่
ตามที่ ท่าน ประธาน สั่งว่ให้ พิจารณา วาระที่ ๒ นั้น ข้าพเจ้า ไม่
เห็น ด้วย นอกจาก เหตุผล ที่สุด มาซึก ได้ ขยาย มาแล้ว ว่ากรรมการ
ไม่ได้ ทำผิดไป นอกหลัก การที่ สภาฯ นี้ ได้ ทำได้ ไม่ควร ที่จะ รับ
การ พิจารณา เป็นวาระที่ ๒ คือไป นั้น ข้าพเจ้าเห็นเป็นการสมควร
อย่างยิ่ง ซึ่งจะ พิจารณา เป็นวาระที่ ๒ ในขณะนั้นยังไม่ได้ เพราะเหตุ
ว่คณะกรรมการคณะนี้ ได้ ทำมาผิดแบบ ถ้าจะ วาดัง เรื่องแบบแล้ว
คณะกรรมการนี้ ยังไม่ถูก พระราชบัญญัติเดิมซึ่ง สภาฯ นี้ ได้รับ
หลักการนั้นเป็นพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่ง เรียกว่าพระราชบัญญัติ
สภาการพิมพ์ ก็ชอบที่คณะกรรมการนี้จะ ไปพิจารณาแก่ ใจเฉพาะ
ข้อความในพระราชบัญญัตินั้นเท่านั้น ห้ามตีทริที่จะไปแก้ ใจตัวพระ

ราชบัญญัติให้เป็นอีก พระราชบัญญัติ หนึ่งซึ่ง เขาไป รอด กับพระราช
 บัญญัติการพิพินนไม่ เมื่อคณะกรรมการจะได้อำนาจให้ยึดไปจาก
 แบบเช่นนี้แล้ว ก็ชอบที่จะ รายงานมาขอ อนุมัติจากสภา จนเดี่ยก่อน
 คงเชยที่ใครเคยมีคดีอย่างได้ ทำมา แล้ว ใน เรื่องพระราชบัญญัติควบคุม
 คุณภาพสินค้าพริกไทย ซึ่งเดิมที่ ผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี ได้เสนอ
 ขึ้นมาและคณะกรรมการรับเอาไปพิจารณาแก้ไขเป็นพระราชบัญญัติ
 ควบคุมคุณภาพสินค้า ซึ่งผิดกันทีเดียวเท่านั้น สภาฯ นี้ยังไม่ยอมรับ
 ได้พิจารณาฉบับส่งไปให้พิจารณาเสียใหม่ คณะกรรมการไปแก้ไข
 ไขฉบับมา เป็น พระราช บัญญัติเดิมเช่นนี้ . สภาฯ นี้ก็ไม่ยอมรับได้
 พิจารณาฉบับส่งไปให้กรรมการพิจารณาขึ้นมาใหม่ คณะกรรมมา
 การจึงได้ เสนอ มาขอ อนุมัติ สภาฯ เดี่ยก่อนที่จะแก้ไขให้รูปการ ได้
 เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติที่ ข้าพเจ้าจึงมี
 ความเห็นว่าจะจะได้ส่งให้กรรมการพิจารณาแล้ว เสนอขออนุมัติ
 ต่อสภาฯ เดี่ยก่อนจึงจะพิจารณาเป็นวาระที่ ๒ คือไปได้

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ความที่สมาชิกผู้หนึ่งกล่าวนั้น ข้าพเจ้าขอคัดค้าน เรื่องนั้นข้าพเจ้าเขา
 ใจเพียงว่าคณะกรรมการที่ท่านนแกดออกค่าเท่านั้น คำว่าสภาฯ นั้น
 แก้ เป็นคณะกรรมการ เรื่องนี้ไม่ใช่กรรมการแก้เปด่าฯ โดยไร
 ประโยชน์อะไร เรื่องนี้รัฐบาลขอเสนอแปรญัติเพื่อส่งวงไว้ ซึ่งสิทธิ
 ของสภาผู้แทนราษฎร เพราะสภาฯ เป็นคำหมายถึงองค์ประชุมใหญ่

โดยฉะเพาะ อย่างยิ่งแล้ว ก็มีสภาพผู้แทนราษฎร ๑ภาคจังหวัด ซึ่งเป็น
 ของใหญ่ทั้งนั้น คราวนั้นเมื่อกรรมการ ๕ นายไม่ควรจะเรียกว่าสภาควร
 จะเรียกว่ากรรมการนั้นชอบแล้ว ข้อนี้ไม่น่าจะติเตียนท่านกรรมการ
 เลย เพราะเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว และข้าพเจ้าขอเรียนว่าคณะกรรมการ
 วิชาการชุดอื่นในเรื่องเช่นนี้เคยได้กระทำมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่นพระ
 ราชบัญญัติฉบับหนึ่ง คือพระราชบัญญัติเงินเดือนรัฐมนตรี ของ
 หลวงวรนิติฯ เด่นขอขึ้นมา เมื่อส่งให้กรรมการ กรรมการเห็นว่า
 พระราชบัญญัตินั้นยกด้วยพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนแก้ไข
 เพิ่มเติม เช่นนี้เคยได้กระทำมาแล้ว เข้าใจว่ากรรมการชุดนี้กระทำไม่
 ผิด ข้าพเจ้าเห็นว่าเพียงแต่แก้ถ้อยคำเช่นนี้ บางทีเราจะพิจารณาเป็น
 วาระที่ ๒ แล้วก็ตามไปเราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในข้อที่ กรรมมา
 ติการแก้ไขมาเช่นนั้น จึงข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะมีรายงานของ กรรมมา
 ติการมาพิจารณา และข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติเราควรพิจารณาเป็น
 วาระที่ ๒ ได้หรือไม่ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

พ.ศ. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ รับรอง
 ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
 ว่า ข้อเสนอนี้ของท่านสมาชิกไม่ปรากฏในข้อบังคับซึ่งว่าให้รับรายงาน
 ในวาระที่ ๒ ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะต้องพิจารณาข้อบังคับตามข้อ ๓๐ เสีย
 ก่อน ก่อนที่ท่านประธานจะอนุญาต ข้อ ๒๐ มีว่า "คณะกรรมการ
 วิชาการ เจาหน้าที่ ต้องทำ รายงานและ บันทึก ความ เห็นแห่ง ร่างพระราช

บัญญัติตามร่างเดิมและตามมาตราที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งสมาชิกส่งมา
 นั้น คือ ประธานแจ้ง ให้ประธาน ส่งสำเนา ร่าง และรายงานนั้นแก่สมา
 ชิกโดยปกติไม่น้อยกว่า ๓ วันก่อนวันนัดประชุม” ตามขรรคมตาสภาฯ
 รายงานนโยบาย เรามีการพิจารณา-ตัดสิน สถานหนึ่ง ตามนโยบายซึ่ง
 กรรมการรับไปอ่านนโยบายซึ่งสภาฯ ได้ร่างไว้ นั้นกรรมการได้ทำ
 ถูกตามองความประสงค์ของสภาฯ หรือไม่ ประการที่สองพิจารณาตาม
 แบบว่าคณะกรรมการได้สร้างแบบมานั้นถูกหรือไม่ ^{๕๕๖} บัดนี้ข้าพเจ้า
 เห็นว่ามีทั้งนโยบายและผิดทั้งแบบ จึงควรจะไม่รับหลักการ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อมีปัญหาอย่างนี้จะต้อง
 ตามความเห็นของที่ประชุม มีผู้หนึ่งเห็นว่าผิดแบบ ข้าพเจ้าขอถามว่า
 ผิดหรือไม่ตามที่กรรมการทำมานั้น ผู้ใดเห็นว่าเป็นการถูกต้องของข้อได้
 ไป ^{๕๕๖} คณะกรรมาชน

พระสุธรรมวิมลเจดีย์ กล่าวว่า ถูกต้องอย่างไร

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ถูกต้องตามแบบในข้อ
 บังคับ

พระสุธรรมวิมลเจดีย์ กล่าวว่า ข้อบังคับข้อไหน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ท่านนั่ง ^{๕๕๖} เมื่อก่อนมี
 สมาชิกมาทำความรบกวน เพราะฉะนั้นคนยังยกมือไม่ถนัด ข้าพเจ้า
 ขยาก็จะให้ระดีอีกทีหนึ่งว่า เมื่อมีสมาชิกอีกผู้หนึ่งว่าตามข้อ ๓๐

แห่งข้อบังคับว่ากรรมการยังทำมาไม่ถูกต้อง ขอให้กรรมการ
ทำให้ถูกต้องตามข้อบังคับแล้วจึงได้เสนอขึ้นมาเพื่อให้สภาแก้ไข

ขุนต์มาหารทิศคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กล่าว
ว่า ข้าพเจ้าตั้งสัยว่าทางที่จะใดคนหน้าจะเป็นอีกทางหนึ่ง คือว่ากร
พิจารณาในกรณี ^{๒๕๕} เพราะฉะนั้น ^{๒๕๕} จำเป็นจะต้อง
อ่านเรียงมาตรา มาตราใดมีการแก้ไขหรือแปรญัตติเราก็ต้องได้กัน ทน
กรณีเรื่องนี้หาได้เหมือนเรื่องธรรมดาไม่ เนื่องจากว่ามีสมาชิกหลาย
ท่านที่ยังสงสัยคดีว่าทำยังไม่ถูก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นทางที่จะ
ดูกัน ควรจะใดที่ว่า รายงานของ กรรมการฉบับนั้นควร จะรับไว้
พิจารณาหรือไม่ ถ้ารับไว้พิจารณาแล้วเราจึงปรึกษาหารือ ^{๒๕๕}
ถ้าเราไม่รับไว้ พิจารณาแล้ว จึงใดใน เงื่อนไข ต่อไปว่าเราจะ
ส่งให้กรรมการจัดการใหม่หรือทำอะไร ข้าพเจ้านึกว่าถ้าอย่างนั้นจะ
ถูกกล่าว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ข้าพเจ้าพูดก็มีความประ
ดังก็อย่างเดียวกับท่านแต่ยังไม่เข้าใจกัน คืออยากจะแสดงให้เห็นว่า
ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าตามรายงานที่กรรมการทำขึ้นมา คือแปลว่ากรรมการ
ที่กรรมการทำมาทั้งเรื่องตั้งแต่รายงานและการแก้ไขไม่ถูกต้อง อีก
ฝ่ายหนึ่งเห็นว่ารายงาน กรรมการ ถูกต้อง และการ ที่กรรมการ
แก้ไขก็เป็นการถูกต้อง เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้ ใดที่ควร จะรับ

รายงานกรรมการได้พิจารณาหรือไม่ เมื่อรับรายงานได้พิจารณา
แสดงจะให้ตั้งตนอวาระที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าพุดมานเพื่อจะให้เข้าใจกันดี ให้
ระตถตามข้อบังคับ ๓๐ และ ๓๓ เมื่อเป็นเช่นนั้นข้าพเจ้าจะให้โศคใหม่
ให้บอกเขาใจ โดยแจ่มแจ้งว่าที่ประชุมจะรับรายงานของกรรมการ
นี้ได้พิจารณาหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะรับรายงาน ของกรรมการ
ได้พิจารณาขอได้ โปรดยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๕๕ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๒๖ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ เป็นอันว่ารับรายงานของ
กรรมการได้พิจารณาต่อไป และขอให้พิจารณาคำขอข้อบังคับข้อ
๓๐ ให้เข้าเป็นมาตราฯ ไปตามลำดับ

เลขาธิการสภาฯ อ่าน คำปรารภ

นายแฉะ ยนิพันธ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี กล่าวคือ
ข้าพเจ้าจะพุดมาตั้งแต่ต้นแล้ว จนพักประชุมและจนกระทั่งบัดนี้ยังไม่
พุดไม่ได้สักที ปัญหาในเรื่องที่ว่ากรรมการ ทำนอกหลักการหรือไม่
ไม่นั้น หมุดไปแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่พุดถึง แต่มีปัญหาคือเรื่อง
หนึ่งในเรื่อง แบบที่ กรรมการ ทำมา กล่าวคือ กรรมการแก้
ร่าง พระราชบัญญัติ อันนี้ ซึ่ง เดิมเป็น พระราชบัญญัติ สภา การพิมพ์

กรรมวิธีการมาแก้ เป็นพระราชบัญญัติการพิมพ์ แก้ไขเพิ่มเติม โดย
 ฉะเพาะ เรื่องแบบของกฎหมายนั้น ถ้าเรามามองชื่อพระราชบัญญัติการ
 พิมพ์แก้ไขเพิ่มเติมแต่ในไม่แก้ไขอะไรเลย เป็นแต่ว่ากรรมว
 ติการได้เพิ่มเติมมา เขาจะกำหนดมุตว่าเราจะแก้พระราชบัญญัติให้
 เรียก เดียอีก ทางหนึ่ง ว่าพระราชบัญญัติการพิมพ์เพิ่มเติม แต่จะ
 กระทบตตามแบบกฎหมายได้ทำกันมา จะเป็นพระราชบัญญัติอะไร
 ก็ตาม ที่ได้แก้ไขก็เพิ่มเติมก็ เคยทำอย่างนี้บ้างหรือไม่ เราเคย
 แก้กฎหมายขึ้นมาเป็นมาตรา ๓, ๒, ๓, ๔, ๕, หรือไม่ ถ้าพระเจ้า
 ไม่เคยเห็น ตามธรรมดาถ้าเราจะร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติม เราจะ
 ต้องเพิ่มเติมมาตราหนึ่งมาตราใดเข้าไป บัดนี้พระราชบัญญัตินั้น เป็น
 พระราชบัญญัติการพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีทั้งแก้ไขและไม่มีทั้งเพิ่ม
 เต็ม ในขณะกรรมวิธีการนี้ มีอธิบดี กรมอัยการ อยู่ด้วยไม่น่าจะทำ
 ผิดแบบของกฎหมายเลย...

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหา พุศภายในอง อย่าไปว่า
 ใครเลย

นายเช ยนิพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี กล่าวหา ใน
 พระราชบัญญัติการพิมพ์เรามีถึงมาตรา ๕๓ ถ้าหากว่าเราไม่แก้ไข
 มาตราใดมาตราหนึ่งใน ๕๓ มาตราเราก็ควรจะได้เพิ่มเติมเป็นวรรคท้าย
 วรรคใด ตอนใด หรือทวิมาตรา หรือถ้าหากว่าไม่มีก็ทำเช่นนั้น เรา
 ก็ควรจะได้เพิ่มเติมเป็นมาตรา ๕๔, ๕๕ ไป ในกรณีเช่นนั้นเราก็ควรจะ

เพิ่มเติมเป็นมาตรา ๕๔, ๕๕ ดังไป ซึ่งมีแผนก ๓ เป็นแผนกสุดท้าย
 บัญญัติถึงความรับผิดชอบ การฟ้องร้องคดี และวิธีดำเนินการ เมื่อเราจะ
 มาทำเป็นพระราชบัญญัติแก้ไขหรือพระราชบัญญัติเพิ่มเติม เราไม่ควร
 จะได้เพิ่มอีก เป็นแผนก ๕ คือจากมาตรา ๕๕ และด้วยเรื่องนั้นต่อไป
 เพราะฉะนั้นในเรื่องแบบของวิธีการเขียนกฎหมายคณะกรรมการหา
 มติอย่างไม่มีประตออะไรเลย ผิดอย่างไม่มีค่าทีเดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้า
 สภาฯ นัดมติโดยรับว่าเราจะได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๒ แล้ว ในมาตรา
 ๓ เราจะต้องเพิ่มเติมมาตราหนึ่งมาตราใดลงไป เราจะแก้กันอย่างนี้ได้
 ข้าพเจ้าขอให้ปฏิบัติเสียใหม่

ถ้าการแทนประชาชนสภาฯ กล่าวว่า ที่ท่านพูดอยู่ในชื่อพระราช
 บัญญัติ ท่านเห็นว่าไม่ถูกต้องอย่างนั้นหรือ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเดชะ เรื่องว่ากัน เด็ดขาด
 กันในที่ประชุม ข้าพเจ้าไม่ยอมฟัง และรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่ง
 แล้วท่านจะไปเชิญคนอื่นใครเขาจะมาให้ ข้าพเจ้าขอเดชะที่เกิดว่ารามมา
 ปรีศ หรือ กรรเมือง ไม่ใช่เราจะมาทะเลาะกันเป็น เรื่องตั้งหน้า
 เพราะฉะนั้นขอให้ระงับมติเด็ดขาดทั้งที่ท่านได้กล่าวไปนั้น

พระยาอรุณการีย์ นพรัตน์ กรรมาธิการ กล่าวว่า ในเรื่องชื่อ
 ของพระราชบัญญัติ คณะกรรมาธิการก็ได้ ข้างมาหลายคราวแล้ว
 แต่ความรู้สึกว่ายังมีข้อข้องใจกันอยู่ กรรมาธิการรู้สึกว่าจะต้องมีข้อ
 มุ่งเพิ่มเติม กันอีก คือ คณะกรรมาธิการ ไม่ได้รู้สึกของใจ อยู่บ้าง

เหมือนกัน ในการที่จะเปลี่ยนชื่อของร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่าโดย
 เหตุที่กรรมาธิการได้ รัดเกล้าถึงว่า ร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการได้
 ปรับปรุงมานั้น ไม่ได้ทำอะไรขึ้นมาให้ ต่างจากร่างซึ่งสมาชิกได้ เสนอมา
 เลย หากว่ากรรมาธิการนี้จะทำเป็นพระราชบัญญัติอะไรขึ้นมาให้ ต่าง
 หากจากที่ใครรับให้ ไปทำแล้ว ก็จะเป็นที่ จะต้องขอ อนุมัติ จากสภาฯ นี้
 เสียก่อน แต่จากร่างที่ทำมานั้นไม่มีอะไรได้เปลี่ยนแปลงไปเลย คงตาม
 รูปเดิมทุกประการ ปัญหาในเรื่องชื่ออันเมื่อคณะกรรมาธิการได้ รัดเกล้า
 ว่าข้อความในร่างนี้ มีข้อความที่เกยของพวกพวกับร่างพระราชบัญญัติ
 เดิมทุกประการแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องให้ชื่อใหม่ ควรจะให้ชื่อเดิมนั้น
 เอง เป็นแต่เพิ่มเติม จึงอยู่ชื่อพระราชบัญญัตินี้มีคำว่าแก้ไขด้วย
 คำว่าแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งพระราชบัญญัติที่ร่างมานั้นไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม
 อะไรเลย ซึ่งคณะกรรมาธิการคณะนี้ไม่มีอำนาจที่จะไปแก้ไข เพราะ
 เหตุว่าหลักการไม่มีให้ ไปแก้ไข แต่การที่ได้มีคำว่าแก้ไขโดยมี
 แบบและกฎหมายที่ออกมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีเพิ่มเติมเขาก็ให้ชื่อกันว่า
 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม และที่สมาชิกขงใจว่าโดยที่เราทำเช่น
 นั้นไม่มี และเหตุใดจึงไม่เติมเป็นมาตรา ๕๕-๕๕ ไป ต่อจากพระราช
 บัญญัติเดิม และเหตุใดจึงไม่เอาความในเรื่องนี้ไป ต่อเติมกับมาตรา
 ๕๓ มาตราหนึ่ง เป็น มาตราที่หรืออะไรนั้น ในข้อนี้กรรมาธิการได้
 พิจารณาแล้วเหมือนกัน รัดเกล้าว่าการที่จะต่อเติมเป็นมาตรา ๕๕-๕๖ นั้น
 เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ และไม่ได้เคยทำมา เพราะเหตุว่าความไม่ต่อเนื่องกัน

เรื่องที่จะไปต่อลงในมาตราหนึ่งมาตราใดเป็นทวนนั้นก็ไม่ควรทำเช่นเดียวกัน เพราะเหตุว่าความในเรื่องนี้ทุกมาตราไม่ได้ต่อเนื่องกัน ไม่ต่อเนื่องมาตราหนึ่งมาตราใด ซึ่งจะไปดงกันไม่ได้เลย ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจึงยังไม่สามารถทำอย่างที่ท่านบอกกล่าว ในเรื่องชั้นกรรมการก็คิดว่าไม่ได้ เปลี่ยนแปลงอะไรไปจาก หลักเดิมเลย เป็นแต่ เปลี่ยนชื่อให้ตรงกับลักษณะของร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น ซึ่งคิดว่าไม่ควรจะมีการจัดชื่อของประการใด

นายจิ่ง จิ่งจี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้ บัญญัติสำคัญอยู่ที่ข้อ ท่านเอง ปัญหาที่มากไปก็ พระกรรมการไปเปลี่ยนแปลงได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเปลี่ยนแปลงภาการพิมพ์ เป็นคณะกรรมการการพิมพ์อย่างนั้นแล้ว ดูเหมือนจะไม่มีความหมายอะไรเลย

ร.ต. ถัง รัตน์พันธุ์ กรรมการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอกล่าวในนามสมาชิกว่าพระราชบัญญัติ คณะมนตรีฯ ได้มอบให้ กรรมการวิสามัญไปพิจารณา บัญญัติกรรมการได้ ไปพิจารณามาแล้ว และเมื่อท่านเราได้ลงมติกันแล้วว่าจะรับร่างที่กรรมการได้แก้ไขมาหรือไม่ ถ้าไม่รับก็เป็นอันตกไป หรือจะให้ไปแก้ไขใหม่ ถ้ารับไว้ก็จะไปพิจารณาเป็นวาระที่ ๒ บัดนี้เราไม่ได้ลงมติกันไปแล้ว เราจะมาเถียงกันไปให้เสียเวลาทำไม เราควรพิจารณาเป็นวาระที่ ๒ ตามที่ได้ลงมติกันไปแล้ว และในวาระที่ ๒ ชื่อพระราชบัญญัติ ก็คงมีอยู่

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องพิจารณาเป็นวาระที่ ๒ ตามที่ได้อิง
มติมาแล้ว

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
พระราชบัญญัตินี้ ตามที่ท่านผู้เสนาบดีจุด ประสงค์ จะทำให้ เป็นพระราช
บัญญัติสภาการพิมพ์ แต่คณะกรรมการได้แก้หลักการเป็นพระราช
บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการพิมพ์ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า...

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ไม่ใช่ ชื่อพระราชบัญญัติ
ท่านจะเอาอย่างเดิมหรือจะเอาอย่างที่แก้ไข พดกง่าย ๆ อย่างนี้เถิด

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี กล่าวว่
ข้าพเจ้าเห็นว่าตามที่คณะกรรมการแก้ไขมานี้ผิดหลักการ ซึ่งเมื่อ
ที่ท่านสภาผู้ทอภิปรายมาได้ก็ปรายโดยละเอียดแล้ว ข้าพเจ้าเห็น
ว่าสภาฯ นี้ไม่ควรจะรับรายงานไว้พิจารณา

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผ่านไปแล้วนี้ท่าน

นายทองอยู่ พนมพนัน ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะบuri กล่าวว่
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้แทนเพชรบุรี แต่เมื่อตั้งกรรณสภาฯ
ได้ลงมติ ไปแล้วว่ ให้รับรอง รายงานของ กรรมาธิการ และให้
พิจารณาเป็นวาระที่ ๒ ได้ บัดนี้การอภิปรายนั้นก็นับว่าอยู่ในวาระที่ ๒
แล้ว ด้วยเหตุฉะนั้นและผู้แทนเพชรบุรีเพ่ง พดจนมากที่ตงกันนับว่าถูก
ต้อง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรจะ ตั้งไปให้
คณะกรรมการพิจารณา ดียใหม่

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ พูดแต่ชื่อพระราชบัญญัติว่าจะเอาอย่างเดิมหรือจะแก้ไข

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า เรื่องนี้ปัญหาอยู่ที่ชื่อพระราชบัญญัติเท่านั้น ถ้าเราจะใช้พระราชบัญญัติการพิมพ์แก้ไขเพิ่มเติมก็จะไม่ถูกต้อง เพราะเราไม่ได้แก้ไขและไม่ได้เพิ่มเติม และใช้ศัพท์คำว่าแก้ไขเพิ่มเติมหนักเพื่อเป็นแบบที่เรียกว่าสมมติแทนเท่านั้น แต่ที่นี้ ถ้าเราจะตกลงได้ว่าในพระราชบัญญัติไม่มีแก้ไขไม่มีเพิ่มเติม ถ้าเราจะให้ชื่อเสียใหม่ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการพิมพ์ เช่นนั้นคณะกรรมการจะรับผิดชอบหรือไม่

พระยาอรุณการีย์นิพนธ์ กรรมการสภาฯ กล่าวว่า การที่จะให้ชื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยว่าคณะกรรมการไม่รับผิดชอบ แต่ที่สภาฯ จะเห็นสมควร แต่ที่กรรมการให้ชื่อเช่นนี้โดยเหตุผลที่คณะกรรมการได้แสดงต่อสภาฯ แล้วว่า เป็นการสมมติจะให้ชื่อเช่นนั้น ถ้าสภาฯ จะเห็นสมควรอย่างไรนั้นคณะกรรมการไม่รับผิดชอบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ในหมิ่นอยู่เรื่องถ้าแม้ว่า สภาฯ ไม่เห็นด้วย ก็ต้อง กลับไป ชื่อเดิม มีอยู่ ๒ อัน เท่านั้น โยน หัว โยนท้าย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่า คือเรื่องนี้เป็นอย่างท่านประธานฯ ว่าข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติ

ถ้าไม่เอาอย่างนั้นก็คงกลับไปอย่างเดิม คือพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ ถ้าแม้ว่าท่านยืนยันเช่นนั้นก็ไม่จำเป็นต้องวิต เพราะถ้าข้าพเจ้าจะแปรญัตติไปเพื่อให้ชื่อพระราชบัญญัตินี้ว่าพระราชบัญญัติสภาการพิมพ์ เช่นนั้นก็ไมชอบ จึงขอตกลง ขอให้แก้ไข ถ้าไม่ตกลงข้าพเจ้าขอแปรญัตติ

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมการ กล่าวถึง เรื่อง ชื่อพระราชบัญญัติ นั้นกรรมการไม่ขัดข้อง และยินดีจะแก้ ตามที่สมาชิกเสนอมา

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวถึง หมายความว่า คณะกรรมการตกลงแก้ไข ชื่อพระราชบัญญัตินี้ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการพิมพ์ คณะกรรมการตกลงแก้แล้ว ผู้ใดไม่เห็นด้วยก็ขอให้พูดขึ้น และขอให้ลงมติด้วย

ทำการ แทนประธาน สภาฯ กล่าวถึง กรรมการ พดคนเดียวก็น่าคนอื่นยังไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าอยากจะถามว่าคนอื่นจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยทั้งคณะ

นายสนิท เจริญรัฐ กรรมการ กล่าวถึง อนึ่งจริงตามความรู้อีกทั่วไปแล้ว กรรมการไม่ขัดข้องในการที่จะแก้ไขชื่อ แต่ขอเสนอข้อสังเกตไว้ด้วยว่า ถ้าแก้ไขชื่อเป็นพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่งต่างหากแล้ว เราจะต้องแก้ร่างอีกมากมาย เหมันจะต้องได้บท

บังคับอีกมากมาย ที่ทำเช่นนั้นเพราะเหตุที่เราไม่ต้องเอา บทบังคับใน
พระราชบัญญัติการพิมพ์เดิมมาได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ เอาอย่างนั้นเถอะ
ท่านต้องพูด ข้อตั้งแก้ไม่มีแต่ในทันที ท่านจะเอาหรือไม่เอาเท่านั้น

พระยาอรุณการวิชัยนิพนธ์ กรรมการ กล่าวว่า ในส่วนการ
ที่จะแก้ไขข้อนั้นคณะกรรมการไม่ขัดข้อง จะแก้ไขข้อว่าอะไรก็ได้
แต่มติของสภาฯ นี้ แต่ว่าคณะกรรมการขอยืนยันตามร่างที่เดิ
นมา เพราะเห็นโดยเหตุผลว่าไม่ควรจะต้องแก้ไข

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อกรรมการไม่ยอม
จะไปแก้เป็นอย่างอื่นไม่ได้ นอกจากจะกลับไปตามเดิม หรือเอาอย่าง
กรรมการ

ขุนวรดิษฐ์คุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่า
ในการที่กรรมการไม่ยอมนั้น คิดว่าจะทำให้พระราชบัญญัติที่ออกไป
ใช้ไม่ได้รูป และไม่เคยมีเคย คืออย่างนั้น ข้าพเจ้าจะกราบเรียนให้
ทราบ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมแล้วจะต้องมีว่า แก้มาตราหนึ่ง
มาตราใดให้ปรากฏไว้ว่าเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด อีกอย่างหนึ่งจะต้องมี
เพิ่มเติม คือไม่แก้มาตราใดมาตราหนึ่ง แต่ไปเพิ่มเติมมาตราใหม่ใน
ที่ใดที่หนึ่ง เช่นพระราชบัญญัติเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญาเป็นต้น
ต้องมีเพิ่มเติมลงไป อย่างนั้นเรียกว่าเพิ่มเติม ทั้งนี้หากว่าเราจะไม่
แก้ไขเสียใหม่ปล่อยให้เป็นอย่างนี้แล้ว เมื่อมีพระราชบัญญัติว่าแก้ไข

เพิ่มเติม แต่ไหนเป็นรูปมาตรา ๑, ๒, ๓, ๕ จนกระทั่งถึงที่สุดไม่ได้เป็นรูปเพิ่มเติมหรือรูปแก้ไขอะไร สักมาตราเดียว นี่เดี่ยวรูปมาก อีกประการหนึ่งจะกลับไปให้เป็นอย่างเดิมคือพระราชบัญญัติ สภาการพิมพ์ แต่รูปมันไม่ใช่สภาการพิมพ์ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเฉย เพราะฉะนั้นจะเดออกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ทั้งดองอย่าง กรรมการธิการได้ทำมาอย่างนั้น มันเฉยทั้งนั้น เหนียวแต่ว่าคณะกรรมการจะขอมติสภาฯ ว่าจะเอาอย่างไร แล้วจะเปลี่ยนทำเฉยอย่าง สภาการพิมพ์ เดี่ยวได้

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า เพื่อที่จะ รวบรวมเวลา ของสภาฯ และเพื่อ จะตกลงกับคณะกรรมการ คือถ้าคณะกรรมการจะรับเอารายงานนี้ไปพิจารณาเฉยใหม่ แล้วเสนอมายังสภาฯ จะเป็นทีพอใจหรือไม่ และไม่ตองยืนยันด้วย เพราะฉะนั้นขอเสนอญัตติขอให้ส่งไปให้คณะกรรมการ พิจารณาใหม่ ใครเห็นด้วยไปครั้นรอง

นายสวัสดิ์ ยุวเวส นายมิ่ง เกาท์เรณู รบรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอขอให้ส่งปัญหาเรื่องนี้ไปให้กรรมการพิจารณา จะพิจารณาเรื่องอะไร

ค. ยูเกียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าวว่า เรื่องแบบ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ แบบเสร็จไปแล้ว เรื่อง
ข้อเท่านั้น

ค. ผู้เถียง ทองดงยา ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี กล่าว
ว่ แบบการร่างทำนประธาน คือทงข้อด้วยทเดียว

นายมงคล รัตนวิจิตร กรรมการ กล่าวว่ เรื่องทวาท
ประชุมจะส่งไปให้กรรมการพิจารณาหรือไม่หนักแล้วแต่ความเห็น
ทประชุม แต่สำหรับข้าพเจ้า ซึ่งเป็นสมาชิกสภาฯ ขอให้พิศในนาม
สมาชิกว่ เพียงแต่ข้อเท่านั้น ความประสงค์ อื่น ๆ กมอยู่แล้ว เพียง
แต่ข้อเท่านั้นจะส่งไปให้พิจารณาจะเสียเวลาทมากไป ขอให้ท่านคิด
อีกสักครั้งจะดี

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เมื่อมีความเห็นเช่นนี้แล้ว
ใครจะเสนอให้ โฉดบ้าง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่ ขอเสนอให้ โฉด

ขุนชำนาญภาษา นายมิ่ง เดชาติเรณู รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะส่งพระ
ราชบัญญัตินี้ไปให้กรรมการพิจารณาใหม่ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๕ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าร่างของกรรมการ
ธิการนี้เป็นอันถูกต้องแล้ว ขอให้ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๑๕ ท่าน

ทำกรแทนประชานตภาว กถาวว่า เป็นอันคกตงให้ตั้งชื่อ
พระราชบัญญัตินี้ไปให้กรรมาธิการแก้ไขเด้นอมาใหม่
เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา

มณูญ บริสุทธี
บุญลิริ เทพาคำ
ทองกระชาย รัชตะวรรณ
เทียบ นันทแพศย์
เขียน กาญจนพันธ์
เชย ยูนพันธ์
บุญแถม ปโตยานนท์
บุญม ตุงคนาคกร
ทองคำ คล้ายโอภาส
ขุนวรศาสนตรณกิจ

นายปพาพ บุญ-หลง
ประเสริฐ ปัทมะสุนทร
บุญช่วย สคนธมัต
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
นายศิริ อินทร
ดิน จุฑารพ
เลียงฮือ ศรีสุชาติ
วิจิน สัจจะเวทะ
ผู้ตรวจงานการประชุม

ตรวจแก้ ๑๕/๕/๗๗

พระขามานวราชเสวี
รองประธานคนที่ ๑ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร